

﴿ سوره تی (النجم) ﴾

ئەم سوره ته به شیوهیه کی گشتی ده لئی ئاوازیکی سه مفونیا ی بلنده به ئاوازیکی ریک و پیک ریخراوه، سازو ئاوازی له ریخستنی وشه کانداهستی پی ده کریت، ههروه ها له نیوان ئایه ته هاوته ریه هاوسه نگه کانداهستی تایبه تی خوی هیه . له هه موو سوره ته که دا به گشتی تیبینی ده کریت، به پرونی دیاره که خوی گه و ره به تایبه ت له هه ندی شویندا به چاکی زانیوه که به شیوهیه بیته، جاری وا هیه وشه یه ک یان سه روایه ک ها تووه و زیاد کراوه، بو ئه وهی سازو ئاوازو کاریگه ریه که ی به رده وام بیته ؛ هاوپی له گه ل ئه و واتایه ی که مه به سته له ده سته واژه و دارشته قورئانیه که دا وه کو :

﴿ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾ وَمَنْوَةَ الْآخْرَىٰ ﴿٢٠﴾ ۞ نَهْگەر بیفه رموایه (وَمَنْوَةَ الْآخْرَىٰ)

هاوکی شه ی ئایه ته که ناریک ده بوو یان ته نها بیفه رموایه (وَمَنْوَةَ الْآخْرَىٰ) سه رواکه تی که ده چوو !!

دیاره که هه موو وشه یه ک نرخ و جیگه ی خوی هیه .. دیاره که خوی گه و ره حسابیکی وردی بو هاوسه نگی و سه روا کردوه .. بو نمونه وشه ی (إِذْ) که به م شیوهیه ها تووه (إِذَا) له م دوو ئایه ته دا پیویسته بو هاوسه نگیان : ﴿ أَلَكُمُ الذِّكْرُ وَلَهُ الْأُنْفُ ﴿٢١﴾ تَلْكَ إِذَا قَسَمْتُ ضِرْبَيْ ﴿٢٢﴾ ۞ دیاره که وشه ی (إِذَا) پیویسته بو هاوسه نگی، سه ره پای ئه وهی که کاریکی هونه ریشه له دارشته که دا ..

به لئ ؛ ئه و شیوازه له دارشته سازو ئاوازیکی تایبه تی و کاریگه ری خوی هیه ، شیوازیکی شه پولاوی یه له لایه ک ، ئاسانکاری یه له تیپه ربوونیدا له لایه کی

تره وه، به تایبته له به شی یه که م و به شی کۆتایی سوره ته که دا.. ئە مه ش ها و ئاهه نگییه کی جوان نیشان دهدات له شه پۆل و تیپه پوونی ئاسان که گونجاوه له گه ل وینه و سایه ی ره هادا که دلان ده هیئته جو له و له رزه له برگه ی یه که مدا، ههروه ها ها و ئاهه نگه له گه ل واتای ئه و کاریگه ری یانه ی که له بلندی وه دین له برگه ی کۆتاییدا، له و نیوانه شدا بابه ته کان و کهش و هه واکان نزیکن له و باسانه .

بیگومان وینه و سایه کان له برگه ی یه که مدا له بلندی یه وه دین و تیشک و نور و روناکی ده به خشن و رووداوه نورانیه کان و دیمه نه پهروه دگارییه کان باس ده که ن. له م جم و جو ل و خو نیشان دانی حه قیقی جویره ئیل بو پیغه مبه ری نازدار (ﷺ).. پاشان سایه و وینه و جو له و دیمه نی نورانی تر هاوپی له گه ل کهش و هه وای ئیمانی و رۆحی، که هه مووی له دهسته واژه و توپی ئایه ته کاندانوما یانه، به شیوازیکی ریک و پیک و سه رسوره ی نه ر.. دواتریش ئه و بۆنه خو ش و ئه و سایه قه شه نگه کهش و هه وای سوره ته که به ته و او هتی داده گریت، ئاسه وار له سه ر هه موو به شه کانی تری سوره ته که داده نی ت، هه تا کۆتایی دیت به شیوازیکی زۆر کاریگه رو رینمونه کی زۆر قول و وروژینه ر.. هه موو خانه یه کی مرو ف دینیه ته له رزه و به ده وریدا خه ریکه بال ده گریته وه و به ده م داخوازی یه کانه وه ده چی ت.

ئەم بابەتە ی که ئەم سوره ته گرنگی پێداوه هەر ئەو بابەتە یه که سوره ته مه ککيه کان گرنگيان پێداوه؛ بابەتی عه قیده و بیروباوهره که بریتیه له بابەتی وهی و نیگا، تاكو ته نهایی خوی گهوره، باسی قیامت و جیهانی دوایی .
سوره ته که له گۆشه نیگایه کی تایبه ته وه له و بابەتانه دهوئیت، بابەتی وهی و نیگا دووباره دهکاته وه که هه رچی دیت دهرباره ی ئەم عه قیده یه راست و دروسته، بیروباوهری شیرک و هاوه لگه ری دهخاته روو که چه نده بی بنه ماو پوچ و مژموۆ و خه یالبافی یه ..

برگه ی یه که می سوره ته که حه قیقه تی وهی و سروش باس دهفه رموئیت، دوو دیارده له دیارده کانی باس دهکات؛ دیمه نیک له دیمه نه کانی، راستی و دروستی و واقیعه تی وهی و نیگا له روانگه ی ئەو دوو دیمه نه وه دهخاته روو؛ ههروه ها ئەوه دووپات دهکاته وه که پیغه مبه ر(ﷺ) له جوهره ئیل ساووی ئی بیئت ئەم په یامه ی وه رگرتوو ه و به چاوی خوی؛ به پروونی به دیداری شاد بووه، ههروه ها ئاگاداری کردوو له به لگه و نیشانه گه وره کان له دروستکراوانی خوادا ..

برگه ی دوهه می ش باس له بته کانیان دهکات : لات و عوزا و مه نات، ههروه ها بوچوونی خورافییان دهرباره ی فریشه، وه به ختانه بی سه رو بنه کانیان که گوايه کچی خوان!! هه موو ئەمانه ش گومانی نادروستن و زور دوورن له حه قیقه ته وه و به هه یچ شیوه یه کی لیی نزیك نابنه وه ، ئەمه له کاتی کدا که پیغه مبه ر(ﷺ) به وه پهری دلنیا یی و متمانه و به رچاو پرونیه وه بانگی کردون بو ئیمان.

پرگه‌ی سیئه‌میش پیغه‌مبهر (ﷺ) ئاراسته دهکات بۆ وازهینان له و کهسانه‌ی که پشت دهکهنه به‌نامه‌ی خواو حه‌ز به یادو باسی ناکهن ته‌نها به دنیاوه سه‌رگهرمن و لهو سنوره به‌دهر شتیکی تر نازانن، پاشان باسی قیامه‌ت دهکات و پاداشتی ئه‌وی ده‌به‌ستی به کارو کرده‌وی خه‌لکیه‌وه، په‌یوه‌ستی دهکات به‌وه‌ی که خوی گه‌وره ته‌واو زانایه پییان، ههر لهو کاته‌وه که له خاکی زه‌وی دروستی کردوون، پاشان که بونه‌ته کۆرپه‌له له سکی دایکیاندا، بیگومان ئه‌و زاته له خودی خویان شاره‌زاتره پییان، له‌سه‌ر بنه‌مای زانستی روون و ئاشکرا، نه‌ک له‌سه‌ر بنه‌مای گومان و مژمۆلی، لیپرسینه‌وه و پاداشتیان ده‌داته‌وه، سه‌ره‌نجام کۆتایی هه‌مووشت به‌ره‌و لای ئه‌و زاته ده‌بییت.

پرگه‌ی کۆتایی و چواره‌میش باسی بنه‌ماکانی عه‌قیده‌و بیروباوه‌ر دهکات هه‌روه‌کو له په‌یامه‌ دیرینه‌کاندا هاتووه، که هه‌رکس بارمه‌ی کارو کرده‌وه‌که‌ی خۆیه‌تی، به‌وردی حسابی له‌گه‌ل ده‌کریت، پاداشتی به‌دادپه‌روه‌رانه ده‌دریته‌وه، هه‌مووان به‌ناچاری بۆلای په‌روه‌ر دگاریان ده‌برینه‌وه، ویستی ئه‌و زاته ره‌ها و بی سنوره، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هانمان ده‌دات تا ئاو‌پیک له هۆکاری تیاچوونی قه‌ومه پیئشووه‌کان بده‌ینه‌وه، پاشان به‌ چه‌ند ئایه‌تیک کۆتایی به‌ سوره‌ته‌که‌ دینیت: سه‌ره‌نجام سه‌ره‌تا و کۆتایی له‌ سروس و وینه و سایه و هاوسه‌نگی و روا‌له‌تی گشتیدا پیک ده‌گه‌نه‌وه..

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝۳ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝۵ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝۶ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝۷ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝۸ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝۹ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝۱۰ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝۱۱ أَفَتَمْنُونَنَّهُ عَلَيَّ مَا يَرَىٰ ۝۱۲ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝۱۳ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝۱۴ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝۱۵ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝۱۶ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝۱۷ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝۱۸ ﴾

- (۱) سویند بهو نه ستیره یه که له شوین و خولگه ی خو ی ده ترازیّت و به خیرایی له بو شای ی ناسماندا به رده بیته وه وردو خاش ده بیّت و ون ده بیّت ..
- (۲) نهو ها وه له ی ئیوه (محمد ﷺ) که سایه تیه کی گومراو سه رلیشیاو نیه و له به نامه ی راست و دروست لای نه داوه ...
- (۳) هرچی ده یلیّت گو فتاری جوان و به جیبیه (به تاییه ت نایه ته کانی قورئان) له ئاره زوو هه وهس بازیه وه دووره ...
- (۴) به لکو نه وه ی که رایده گه یه نیّت ، قورئانه و فرماییش و وه حی و نیگای خوای گه وره یه ...
- (۵) (له ریگه ی فریشته جو بره ئیله وه به پیغه مبه ره که ی ده گات) و فیری ده کات ، بیگومان جو بره ئیل خاوه نی هیزو توانای زور فراوانه .
- (۶) نهو جو بره ئیله ، خاوه نی بیرو هوشیکی زور به هیزو دیمه نیکی جوانه و جار جار له سه ر شیوه راسته قینه که ی خو ی ده وه ستیّت و خو ی نو میان ده کات (تا پیغه مبه ر) ﷺ به ته واوی دنیا بیّت که قورئانی له لایه ن زاتیکی زور گه وره و

شکوّمه ندهوه پی دهگات ، ئەوه فریشتەو فرستادهکە ی بیّت؛ داخۆ زاتی خۆی
چە نده مەزن و گەوره و شکوّمه ند بیّت)

(۷) کاتیك جوهره ئیل له شیوهی خۆیدا له ئاسۆی بهرزو بلندا خۆی نیشانی
پیغه مبهەر (ﷺ) دا هەموو ئاسۆی پر کردبوو ئەو نده مەزن بوو!!

(۸) پاشان تا دەهات نزیک دەبوو سەرئەنجام هاته خوارەوهو شوپروبوو بۆ
خزمەتی پیغه مبهەر (ﷺ) (له شیوهی ئادەمیزادیکدا) .

(۹) ئەو نده لیی نزیکبوو نیوانیان به قەدەر دوو کەوان ، یان کە متری ش بوو .

(۱۰) ئینجا خوای گەوره له ریگه ی جوهره ئیله وه نیگای کرد بۆ بەنده ی خۆی
ئەوه ی کە نیگای کرد له قورئانە پیروژه کە ی .

(۱۱) ئەوسا ئیتر ئەوه ی کە به چاوی خۆی بینی له ناخ و دل و دەرونیه وه
قەناعەت و متمانه ی به ته واوه تی پیی هەبوو کە حەقیقەت و راستە قینە یه و دوره
له خەیاڵبافی .

(۱۲) ئیتر کە ی ئەوه راستە موجدە له له گەل پیغه مبه ره کە ماندا دەکەن له سەر
شتیک کە ئەو دنیایه له دیتن و پیشهاتن و رودانی .

(۱۳) سویند بیّت جاریکی تریش له هاتنه خوارەوه یه کی تردا جوهره ئیلی
بینی (ئەو کاته ی کە بردی بۆ شه وره ی و میعراج)....

(۱۴) له کاتی کدا کە له نزیک (سدرۃ المنتهی) دا بوو (کە هەندی ک له موفه سرین به
دره ختیکی گەوره و ناوازه ناوزه دی دەکەن) .

(۱۵) جا هەر له ویدا به هه شتی (مأوی) هه یه به واتای لانه و جیگه ی حەسانه وه و
خۆشگوزەرائی بۆ ئیمانداران .

(۱۶) جا ئه وهی که درهختی - سدره - ی داپوشی و به دهوریدا کویووه مهگهر ههر خوا خوئی بزانیئت کیئن و چین و ژمارهیان چهنده (له غهیب و نهینی و شارواهکانن ، ههر خوای گهوره خوئی ناگاداره پییان) .

(۱۷) لهو شهوهدا پیئغه مبهه (ﷺ) نهینی زورو زه بهندهی به چاوی سه ربینی ، وه نه بیئت چاو بهستی لی کرا بیئت و له سنوری خوئی ترازابیئت ...

(۱۸) به راستی لهو شهوهدا له به لگه و موعجیزه مهزن و گه ورهکانی په روهردگاری خوئی بینی ، به چاوی ، به هه مو ههستی (به دور له هه موو چه واشه کارییهک) .

* * *

لهم سه ره تاهه دا ساتیک ده ژین لهو ئاسو ناسک و روناک و فراوان و به ربلاوه دا که دللی محمد (ﷺ) تییدا ژیاوه ، ئیمهش له خزمه تییدا به بالی نورانی به ره و جیهانی به رزو بلندی خوایی بال ده گرینه وهو ، گوئی بیستی ئاوازی ناسک و به ردهوام ده بین له توئی داپرشتن و دهسته واژهی ئایه ته کاند، وه له سایه و سیبهر و ئاسته کاندیدا که خوئی یایدا نو میان دهکات .

ئیمه ساتیک له گه ل دللی محمد (ﷺ) ژیان ده بهینه سهر که په ردهکان لادراون ، به ره بهسته کان نه ماون ، کاتی که له گه ل مه قاماتی به رزو بلندی خوییدا ده ژی ، ده بیستی و ده بینی ، ئه وهی ده رکی دهکات به ته واوه تی له یادیا ده مینئ ، ئا ئه و حاله تانه چرکه ساتیکن که تایبه تی ئه و دلله پاکه بوون ، ئیتر ئه وه خوای گه ورهیه و لای رحمت دهکات وه له بهندهکانی و باسی ئه و چرکه ساتانه یان به

شیوازیکی کاریگهرو زیندوو بو دهکات، سایه و دهنگدانه وه و کاریگه رییه کانی دهگو یزیته وه بو دلی ئه وانیش، باسی سه فهری خاوه نی دلّه پاک و بیگه رده که دهکات له ئاستانه ی جیهانه بهرزو بلنده کانی خواوه ندی میهره باندا. ههنگاو به ههنگاو؛ دیمه ن له دوا ی دیمه ن، له حاله تی که وه بو حاله تی کی تر؛ ده لئی ئه وانیش ناماده ن له و سه فهره پر له به ره که ته نورانیه دا.

باسه که به سویندیک دهست پیده کات، که وه سفیکی زیندوو ه: باس له جو له و پرشنگی ئه ستیره دهکات، پاشان سه ره ولیژیوونه وه ی که نزیکه له دیمه نی جو بره نیله وه که سویندی له سه ر خوراوه و فره مویه تی:

﴿عَلَّمَهُ سَدِيدُ الْقُوَى ﴿٥﴾ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ﴿٨﴾ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ

أَدْنَى ﴿٩﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾﴾

ئابه و شیویه هه ر له سه ره تاوه هاوسهنگی و هاوئا ههنگی و سازان له دیمه ن و جو له و سایه و کاریگه ری یه کاندایه دی ده کریت.

سه ره تا ته فسیری جیاواز کراوه بو ئه و ئه ستیره تایبه تیه ی که سویندی پیخوراوه، پیدچی مه به ست ئه ستیره ی (شعری) بییت که هه ندی که س له و سه رده مه دا ده یان په رست و دواتریش ناوی ها تووه.

شایانی باسه خه لکانی دیرین گرنگیان پیداوه .. میسری یه کونه کان کاتی لافاوی روبرای نیلیان به ده رکه وتن و تیپه ربوونی ئه و ئه ستیره یه دیاری کردوو، له بهر ئه وه چاودیریان کردوو و شاره زاکانیان سه یریان کردوو، هه روه ها له داستانی فارس و عه ره به کانیشدا باسی ها تووه، بویه پیده چییت

مه بهست هه ر ئه و ئه ستهیرهیه بیته، وه ناوهینانی بو هاوسهنگی و هاونا ههنگی بیته .

ههروه ها واتایهکی تریشی لی وهردهگیریت، ئه ویش ئه وهیه ئه ستهیره چهنده گهوره و مهزن بیته، سه ره و ژور یان سه ره و لیژ ده بیته وه و شوینی خوئی ده گوریت - شایانی باسه خوړ یه کیکه له و ئه ستهیرانه، ئه ستهیره ی وا ههیه هه زاران ئه وهنده ی خوړه به لام له بهر دووری له راده به ده ریان به بچوکی دینه بهرچا و!! که یه کیکه له وانه ئه ستهیره ی (شعری) یه !! -

جا ئه و ئه ستهیرانه چهنده گهوره بن شایسته ی په رستن نین، چونکه سه ره ولیر ده بن، شوینیان ده گورن - به لکو ده ته قنه وه و له ناو ده چن - ..

ئو زاته ی که شایسته ی په رستنه ده بی مه حکم و بهرز و بلند و ده و امدار بیته . ئه وه بابه تی سوینده که یه، به لام ئه وه ی سویند له بهر ئه و خوراوه باسی په یامی پیغه مبه ره (ﷺ) له گه ل باسی ئه و وه حی و نیگایه ی که باسی کردوه، ئه ویش به وه ی که پیمان راده گه یه نی که :

هاوه له که ی ئیوه که سایه تیه کی تیگه یشتوو پیگه یشتوو ژیره، هه رگیز گومراو سه رلیشیواو نیه، هیدایه تی پییه و ئاژاوه چی نیه، دلسوزو وه هاندر نیه بو ئاژاوه نانه وه، ئه و حه ق و حه قیقه ت راده گه یه نیته له لایه ن زاتی حه قه وه، به دووره له خه یالباقی و شت هه لبه ستن و داهینانی نادرسته وه، ئه و دووره له ئاره زو په رستی له پراگه یانندنی په یامه که یدا، به راستی ئه وه نیگایه پیی راده گه یه نریت، ئه ویش به وپه ری ئه مانه ت و راستگویی یه وه ، ئه وه ی پیپراگه یه نراوه ده یگه یه نیته ..

ھەلگىرى ئەم نىگايە كەسايەتتەكى ناسراو، لە رىگە و رىبازەكەى دۇنيايە، سەفەرەكەى بىنراو، پىغەمبەر (ﷺ) بەچاوى سەر ھەموو شتتەكى بىنيو، بە دل دۇنيا بوو، باسەكەى بەدوورە لە خەيالەت، ھەرگىز نەخەلەتاو.

دىارە كە ئەو فرىشتەيەى ئەم پەيامە دەگەيەنئەت فرىشتەيەكى زۆر بەھىزو دەسەلاتدارە، جوېرەئىلى ناو، سالاوى لى بىت، ھەر ئەويشە كە پەيامى خواى گەرە بەو پىغەمبەرەى كە دەيناسن رادەگەيەنئەت. رىپرەوى گەياندىنى پەيامەكە بەو شىۋازەيە، ھەر ئەمەشە باسى گەشتەكە و وردەكارى يەكانى، ئەو فرىشتەيە لە سەرەتاي گەياندىنى پەيامەكەدا لە ئاسۋى بلندەوہ خۋى بە محمدى پىغەمبەر(ﷺ) لە شىۋازى حەقىقى خۇيدا نىشانداوہ .. لەو شىۋەدا كە خواى گەرە دروستى كردووہ، ئاسۋى پركردووہ بە گەرەيى و شكۋمەندى خۋى. ئىنجا بەرە بەرە دابەزىوہ و ھاتووہ بۇ خزمەتى محمد(ﷺ)، بەتەواوہتى لىيى نزيك بۆتەوہ وەكو نزيك بوونەوہى دووگەوان لە يەكتەر - ئەم دەستەواژەيە بۇ نزيكى تەواو بەكار دەبرىت - ئەوسا ئەو پەيامەى كە بىرپاربوو بە پىغەمبەرەى رابگەيەنئەت، رايگەياندووہ، بەو شىۋازە گشتگىرو گەرە و پىر شكۋمەندى و گىرنگى يە.

جا دواى ئەوہى ئەوسا دىدارەكە لە دوورەوہ بوو ئىستا لە نزيكەوہ بوو بە نىگا و فىرېوون و دىدارو دۇنيايى. ئەمەش حالەتتەكە شت ھەلبەستىن لە حالى وادا مەحالە، موجادەلە و دەمەدەمى ھەلناگرىت، چونكە دل و دەروون شايتەتى حال بوون و و دۇنيابوون لە حەقىقەتى پىشھاتەكە، دىارە كاتى بە دل و دەروون راستىھەكان دەبىنرىت، ئىتر بوارى خەلەتاندن نامىنى بۇ چاوبەست، ئەو زاتە

فریشته جو بره ئیلی بینووه و به ته واوه تی دلنیا بووه که ئەو فریشته ی هه لگری په یامی خوییه، ره وانه کراوی په روه ردگاریه تی بۆلای، تا فییری بکات و داواشی لئ بکات ئەوه ی فییری بووه رایبگه یه نیئت.

ئیتز موجداه له و دهمه دهمی ته واو بوار نه ماوه بۆ قسه و قسه لۆک دوا ی ئەوه ی دل و دروون و ناخ ته سلیم بووه، پیغه مبه ر(ﷺ) به دیداری جو بره ئیلی فریشته (سلاوی لئ بیئت) شاد بووه.

ئهمه ش یه کهم جار نیه که له شیوازی تایبه تی خۆیدا به چاو بینوویه تی به لکو جاری تریش به و دیداره شاد بووه، به تایبه ت له شهوی شه وره وی و میعراج و بلند بوونه و هدا کاتی جو بره ئیل له شیوازی خۆیدا خۆی نو میان کردووه بۆ پیغه مبه ر(ﷺ) له لای (سدره المنتهی) دا، سیدره ش دره ختی که و ئاماژه یه بۆ کۆتایی گه شته که له گه ل ئەودا، به هه شتی (ماوی) ش له و نزیکانه یه، دوا مه نزلی گه شتی (معراج) ه، یاخود هاوه لیتی ی جو بره ئیل له خزمه ت پیغه مبه ردا(ﷺ) تا ئەو سنوره بووه.

ئهو وهستا و محمد(ﷺ) مه ودا یه کی تر سه رکه وت زیاتر له عه رش و ته ختی فه رمانره وایه تی خوی گه و ره نزیک بووه ..

ئهمانه ش هه مووی له غه یب و نه ینی یه کانی خوی گه و رهن، که نیشانی به نده ی هه لبژارده ی خۆی دا، له و باره یه وه هه ر ئەوه نده هه ولمان پیگه یشتوو، تیگه یشتن له و باسانه ش له توانای ده رک و زانستی ئیمه به دهره، مرؤف ناتوانی تییان بگات مه گه ر به ویستی خواوه ندی دروستکاری محمد(ﷺ) و

دروستکاری فریشتهکان، ئەو زاتەیی که ته‌واو زانا و شارەزایە بە تاییبەتمەندی یه‌کانی مروؤف و تاییبەتمەندی فریشتهکان.

هه‌روه‌ها باس له رووداو‌ه‌کانی (سدرۃ المنتهی) ده‌کات و زیاتر دوپاتی ده‌کاته‌وه

﴿إِذْ يَنْتَهِى السِّدْرَةَ مَا يَنْتَهِى ﴿١٦﴾﴾ به‌بێ ئەوه‌ی روونی بکاته‌وه و دیاری بکات، که چی تییپەر ده‌بیئت به سیدره‌دا، چونکه رووداو‌ه‌که زۆر مه‌زنترو گه‌وره‌تره له باس کردن و دیاری کردنی بینراوه‌کان و رووداو‌ه‌کان!!

ئه‌مه‌ش هه‌مووی حه‌قیقه‌تی‌ک بووه و به‌ دلنیا‌یی پویداوه ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ﴿١٧﴾﴾ واته: ئەم رووداو‌انه چاوبه‌ست و دیداریکی ساده نه‌بووه، به‌لکو دیداریکی روون بووه و له‌وه‌په‌ری حه‌ق و دلنیا‌ییدا بینراوه که گومان و دوودلی هه‌لناگریت، به تاییبەت که په‌روه‌ردگاری مه‌زن به‌لگه مه‌زن و گه‌وره‌کانی نیشان داوه؛ - زه‌مه‌ن وه‌ستاوه و کاتی له کار خستوه - دلێ پیروزی ئاو‌یزه‌ی راستیه‌کان کردوه به شیوازیکی راسته‌وخۆ و ئاشکرا و روون.

که‌واته مه‌سه‌له‌ی (وحی) شتیکی روون و ئاشکرایه ، بینینیکی ته‌واو راست و دروسته ، دلنیا‌یی یه‌کی به‌وه، په‌یوه‌ندی یه‌کی راسته‌وخۆیه، زانستی یه‌کی دلنیا به‌خشه، هاوه‌لی و هاو‌رییه‌تی‌ه‌کی هه‌ست پیکراوه، گه‌شتیکی واقعی یه، به هه‌موو باس و دیدار و خواسته‌کانیه‌وه ..

له‌سه‌ر ئەو بنه‌مایه‌ش محمدی هاوه‌لتان (ﷺ) بانگتان ده‌کات له‌کاتی‌کدا ئیوه ئینکاری ده‌که‌ن و بر‌وای پیناکه‌ن و گومان‌تان له دروستی ئەو په‌یامه هه‌یه که پیی گه‌یشتوه.

محمدیش هاوئل و ناسراوی ئیویه ، به چاکی دهیناسن و تاقیتان کردوتهوه، که چهنده راستگؤو ئه مینه، ئه و که سایه تیبیه کی نه ناس و نامؤ نیه له نیوانتاند، په روه ردگاری به راستدانه ریه تی به لکو سویند ده خوات له سهر راستگویی ئه و، چونییه تی گه یشتنی (وحی) و نیگاتان بوّ باس دهکات، بارودوخه کی، کی ره وانه کراوه بوّ لای، چؤن پییگه یشتووه و له کوی بینیویه تی !!

* * *

ئا ئه مه ئه و کارو ئه رکه یه که محمد (ﷺ) دننیا یه لیّی و بانگتان دهکات بوّ تیگه یشتن لیّی و په پیره وی کردنی ..

ئهی ئه وان پشت به چی ده به ستن له بواری بت و په رستن و داستانه بی سهر و بنه کانیاندا؟ به چ به لگه یه ک لات و عوزا و مه نات ده په رستن؟ چ به لگه یه کی په سه ندیان هه یه که گوایه ئه وبتانه فریشته ن، فریشته ش کچی خواوه ندن؟! به چ به لگه یه ک ئه وانه شه فاعه ت و تکا ده کهن و شه فاعه ت و تکایان لای خوی گه وره وهرگیراوه؟!

ئهم خورافات و خه یالاتانه له م به شه ی تری سوره ته که دا چاره سهر دهکات:

﴿ أفرءیتم اللّٰتَ والعزىٰ ﴿١١﴾ ومنوّۃ الثّالثة الأخرىٰ ﴿١٢﴾ ألكم الذّکر وله الأُنثىٰ ﴿١٣﴾ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ﴿١٤﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ إِنْ يَبْتَغُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَىٰ الْأَنفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ﴿١٥﴾ أَمْ لِلإِنسِنِ مَا تَمَنَّىٰ ﴿١٦﴾ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿١٧﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِي سَفْعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ﴿١٨﴾ إِنْ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنۡثٰى ﴿١٧﴾ وَمَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلۡمٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنَّ الظَّنَّ لَا يُغۡنِي مِنَ

الْحَقِّ شَيْئًا ﴿١٨﴾

(١٩) ئینجا خوای گهوره دواى ئه‌وهى باسى شه‌و ره‌وى فه‌رموو ، پرسىار ده‌کات ده‌رباره‌ى هه‌ندى له‌ بته‌ زله‌ ناشرینه‌کان تا موشریکه‌کانى قوره‌یش دابچله‌کینیت که بته‌کانیان هیچ نین و هیچیان به‌ده‌ست نیه ، بویه ده‌پرسی: باشه ئیوه سه‌رنجى لات و عوززاتان نه‌داوه !؟

(٢٠) ئه‌ى مه‌نات ، که سیهه‌میانه (بى گیان ، بى ده‌سته‌لات ، بى نرخ ، خه‌لك دروستى کردوون ، له‌م سه‌رده‌مه‌شدا ره‌نگه‌ ملیاریک زیاتر له‌ خه‌لكى ئه‌م سه‌ر زه‌وى یه‌بتى بوداو بتى تر بیه‌رستن ...!!)

(٢١) باشه راسته و ره‌وايه ئیوه کوپان بو خوتان و کچان بو خوا ناوزه‌د ده‌که‌ن (خوای گه‌وره ده‌یه‌ویت به‌ بیرو بوچونى چه‌وتیان ره‌خنه‌یان لی بگریت ، ئه‌گینا کچ و کوپ هه‌ردوک به‌نده‌ى خوان و نه‌وه‌ى ئاده‌من و پیوه‌ر ته‌نها خواناسى و پارێزکاری و دیندارى یه) ...

(٢٢) هه‌ربویه ئه‌و دابه‌شکردنه‌ى ئیوه ، دابه‌شکردنیکی نارپیکه‌و دوره له‌ دادپه‌روه‌رى یه‌وه!!

(٢٣) له‌ راستیدا هه‌موو ئه‌و شتانه‌ى که ئیوه ده‌یانپه‌رستن خوتان و باوو باپیرانتان داتان هیناون و ناوتان لی ناون ، هیچ په‌یوه‌ندى به‌ خوای گه‌وره‌وه نیه‌و هیچ به‌لگه‌یه‌کى ره‌وانه نه‌کردوو له‌سه‌ر ره‌وا بونیان ، ئه‌و خه‌لكه گومرپه‌یه هه‌ر هه‌مویان شوینی گومان و ئاره‌زوى نه‌فس که‌وتون ، له‌ کاتی‌کدا که له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه ئه‌م به‌رنامه جوان و ریک و پیکه‌یان پی‌ راگه‌یه‌نراوه .

(۲۴) باشە ، بۆچى ئادەمىزاد لە دنيادا ھەموو ئاوات و ئارەزۈەكانى دىتەى دى؟! (خۇئەگەر ھەندىكىشى ھاتە دى ئايا دەوامى دەبىت؟!)

(۲۵) لە كاتىكدا خۋاى گەورە ئەو جىھان و ئەم دنياشى ھەيە (ئەو جىھان جىگەى ھەوانەو ھەو بەختيارى و ژيانى ھەمىشەيى يە بۆ ئيماندارانى كردهو چاك) .

(۲۶) ژمارەيەكى زۆر فرىشتە ھەن كە تكاو پارانەو ھەيان بۆ خەلكى ناكام و بى سۈدە ، مەگەر خۋاى گەورە خۋى مؤلەت بدات بۆ ئەو كەسانەى كە شايستەن و ئەو زاتەش پازى بىت كە تكا كارەكە تكا بكات بۆ ھەندى كەس كە ويستى خۋاى گەورەى لەسەرە .

(۲۷) سەيرە ، ئەوانەى كە باو ھەريان بە قىامەت و لىپرسىنەو ھە نىە ، فرىشتەكانى خۋاى گەورە بە ئافرەت ناوژەد دەكەن ، (لە حالىكدا فرىشتە دروستكراوى تايبەت و شاراو ھەن و نىرو ميبان نىە) ...

(۲۸) حالىبوكى ئەوانە ھىچ زانىارىيەكيان لەو بارەيەو ھە نىە ، بەلكو شوپىنى گومانى بى سەروبن كەوتون ، بەمەرجى ھىچ كاتىك گومان جىگەى ھەق و راستى ناگرىتەو ھە ...

* * *

سەير لەو ھەدايە كە لات بەردىكى سپى تاشراو بوو ھەندى نەخش و نىگارى لەسەربوو!! خانويەكيان لە شارى (طائف) بۆ دروستكردبوو، پەردەو زيوانى تايبەتى ھەبوو، ھەوشەيەكى گەورەش بە دەوريدا دروستكراوو، زۆر گرنگ بوو

له لای دانیشتوانی (طائف) که هۆزی (ثقیف) و ئەوانه ی سەر به و بوون شانازیان پیوه ده کردو خۆیان هه لده کیشا پیوه ی له نیو تیره و تایه فه کانی تری عه ره بدا جگه له قوره یش که زیوانی که عبه بوون، ئەو ماله ی که به فه رمانی خوای گه وره (ابراهیم) و (اسماعیل) دروستیان کردبوو - له ویش بتیکی ئی بوو ناوی (لات) بوو که گوایه می یه و له به رانبه ر ناوی پیروزی خوای گه وره دا، ناوی (الله) دا دایان نابوو - پاکی و بیگه ردی و ته سیحات و ستایش بو پهره ردگاری به رزو بلنده له به رانبه ر بتیکی ناشیرین و ناپوخت و هیچ ئی نه هاتوودا .

(عزی)ش دره ختیك بوو له ناوچه ی (نخله) له نیوان (مکه) و (طائف) دا هه ندی په رۆ و پاتالیان پیدا هه لواسیبوو، (قریش) به شتیکی گه وره و گرنگیان ده زانی، هه ر بۆیه (أبو سفیان) له رۆژی غه زای (أحد) دا وتویه تی : ئیمه (عزی) مان هیه و ئیوه (عزی) تان نیه، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی به هاوه لان: ئیوه بلین: خوای گه وره پشت و په نای ئیمه یه و ئیوه پشت و په ناتان نیه ..

قوره یش وا گومانیان ده برد که (عزی) ناویکی میینه یه و به رانبه ره له گه ل وشه ی (العزیز) دا،

(مناة) یش له (قدید) بووه له نیوان (مکه) و (مدینه) دا تیره کانی (خزاعه) و (أوس) و (خزرج) له سه رده می نه فامیدا به گرنگیان ده زانی و له لای ئەوه وه نیه تی چه ج و زیاره تی (کعبه) یان ده هیئا !!

له دورگه ی عه ره بدا زۆریك له و جوړه بتانه هه بوون که هۆزه کانی عه رب به گرنگیان ده زانین ، به لام ئەم سیانه له هه موویان گرنگتر بوون به لایانه وه .

عه ره به کان گومانیان وابوو که ئەم بتانه رۆلی فریشته ده بینن، سهیر له وه دا بوو که ئەوان له خویانه وه فریشته یان به مینه ده دایه قه له م و - به نه فامی و گیلی - ده یانوت کچی خواوه نندن ، ئیتر به و بیانوه وه بته کانیان ده په رست .. زۆرجار به تیپه ربوونی کات وزه مان (معبود) ی سه ره کی فه رامۆش ده کرا و ئەو بتانه له لایه ن زوربه ی خه لکیه وه ده په رستران!! هه میشه که میک ژیرو رونا کبیر هه بوون که بته کانیان به شتیکی پرو پوچ ده زانی و یه کخو اناس بوون.

هه ربۆیه کاتی خوی گه وه باسی ئەو بتانه ده کات و سه رسامی ده رده پری لییان و له په رستنیان، هه روه ها ئەو بیرو با وه ره سه قه ته شیان به ره په رچ ده داته وه که خوی گه وه کچان هه لبژی ری بو خوی، به لام بو ئەوان کوپان به ره وا بزانی، چونکه هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه ، هه مووی به نده ی ملکه چی ئەو زاته ن، جگه له ئاده میزاد و جنۆکه که ئازادیان درا وه تی، به لام له گه لی روه وه ئەوانیش به نا چاری ملکه چ و فه رمان به ردارن، ئەمه ش ئاماژه یه بو ئەوه ی که ئەو بتانه به بیرو با وه پری چه وتیان په یوه ندی یه کیان به فریشته کانه وه هه یه، فریشته کانی ش به حسابی ئەوان کچی خواوه نندن!! له حالیکدا ئەو نه فامانه خویان به بوونی کچ سه غله ت بوون، که چی بو خوی گه وه به ره وایان ده زانی!! به مه رجی هه یچ بنه مایه کیان نه بوو بو ئەم بیرو بو چوونه - شایانی باسه نیچر و می له جیهانی مرو قدا یه کسانن و پیوه ر لای خوی گه وه ته قوا و دینداری یه هه روه که له ئایه تی (۱۳) ی سه ره تی (الحجرات) دا باسی فه رموه :

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَمِائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْوَمُ إِنَّ

اللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

(۱۳) ئەى خەلكینه (له هه موو زه مان و زه مینیکدا) ئیمه هه موتانمان له نیرو مییهك دروستکردوو (كه باوكه ئادهم و دایه هه وایه ، پاشان به تیپه پربونی زه مان) كردومانن به چه نده ها گهل و تیره و هۆزی جیاواز (له پوی رهنگ و زمان و داب و نه ریت و ... تد) تا پردی په یوه ندى له نیوانتاندا دروست ببیت و یه كتر بناسن و هاوكاری یه كتر بن ، جا له راستیدا به پریزترینتان لای خوای گه و ره ئەوانه تان كه زیاتر خواناسن ، زیاتر خویمان له هه رام و گونا هو خراپه ده پاریزن، زیاتر خزمه تگوزارن..... تد دلنیاش بن كه ئەو خوایه ته و او زانایه به هه موو شتیك ، ته و اویش ئاگاداره له هه موو شتیك ، ئاگاداره به ناخ و نیه تی تاكه تاكه ی به نده كانی له هه موو كات و ساتیكد.

دیاره خوای گه و ره (سبحانه و تعالی) له سه ر بنه ما ی بیرو بوچوونی سه قهت و ناریکیان لیپیچینه وه یان له گهل ده كات و به سوک و بی نرخی ده پروانیته بیرو باوه پریان ده كات، كاتی كه بوخویمان كوران به ره و او ده زانن، به لام بو خوای گه و ره، كچان !!

ئه گه ر و ابی دیاره كه زور نادان و دوورن له داد په روهری یه وه، چونكه ئەوه دابه شكردیكى زور ناره وایه !!
به مه رجی هه موو ئەو شتانه خه و و خه یاله و هه یج بنه ما یه كی له (واقع) دا نیه و هه یج به لگه و پاساویك نایگریته وه:

﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى
الْأَنْفُسُ ۗ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى ﴿١٣﴾﴾

(۲۳) له راستیدا هه موو ئه و شتانهی که ئیوه دهیانهپرستن خوتان و باوو باپیرانتان داتان هیئاون و ناوتان لی ناون ، هیچ په یوهندی به خوی گه ورهوه نیه و هیچ به لگه یه کی ره وانه نه کردوه له سهر رهوا بونیان ، ئه و خه لکه گومرپه هه ره مویان شوینی گومان و ئاره زوی نه فس که وتون ، له کاتی کدا که له لایه ن په روه دگاریانه وه ئه م بهرنامه جوان و ریگ و پیکه یان پی راگه یه نراوه .

ئه م ناوانه (لات ، عوزا ، مه نات) و ئه وانی تریش که هه ندی جار به خوا ، یان فریشته ناوزه دیان ده که ن ، فریشتهش به کچ ده دهنه قه له م و ده لپن کچی خوان ، ئه وانه هه ره مووی هیچ بنه مایه کیان نیه و دوورن له پرستی یه وه ، خوی گه وره هیچ به لگه یه کی پی نه داون تا بیانیه پرستن ، هه رچیش خوی گه وره لای په سه ند نه بیته هیچ هیزو دهسته لاتیکی نیه ، چونکه هیچ بنه مایه کی نیه .. حه قیقه ت سه نگینی و هیزی خوی هه یه ، حه ق دهسته لاتیکی هه یه به سه ر دل و ده رونه کاندایا ، به لام ناره وا و ناحه ق سوکه و هیچ سه نگینی یه کی نیه ، لاوازه و هیچ هیزی نیه ، بی نرخه و هیچ دهسته لاتیکی نیه .

جا سه یر له وه دایه که له ناوه پرستی نایه ته که داوازیان لی دینی به خویان و خه وو خه یال و داستانه بی سه روبنه کانیانه وه ، واز له وه دینی که روو به وان فه رمایش بکات ، هه ره حسابیان بو ناکات ، به لکو به شیوازیکی ناراسته و خو ده فه رمویت : ﴿... إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ...﴾ (۲۳) هیچ به لگه و زانیاری و دنیاییه کیان پی نیه ، بیروباوه ریان له سه ر بنه مای گومان دروست بووه ، به لگه کانیان سه رچاوه ی ئاره زووه .

به مهرجی عه قیده و بیروباوهر بوارى گومان و ئارهزوو ناهیلئیتسه وه، بویه پیویسته مروؤف به ته واوه تی دنلیا بیئت و خوئی دابری له هه موو ئارهزوو مه بهستی تر، جا ئه وان ئیسته هیچ بروبیانویه کیان نه ماوه چونکه هیدایهت له لایه ن پهروه دگاریانه وه بو هاتووه - له ریگه ی پیغه مبه ریکی راستگووه پییان راگه یه نراوه: ﴿... وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ﴾ نیتر هیچ بروبیانویه کیان نه ماوه جا هه ركات ئارهزووه كانی نه فس کاریگه ری هه بوو له سه ر هه ر دوزو بابه تیك، نیتر ئه وه ریگه و ریبازی دروست ون دهكات، ئاراسته كردن و ریمنونی كردنیش سوودی نابیت، چونکه هوکاره كه ئه وه نیه كه حه ق ناروون بیئت، به لگه له سه ری لاواز بیئت، به لكو ئه وه ئارهزووپه رستی و سه ركه شی یه و مه بهستی تری له پشته وه یه، بویه ده گه رین بو بروبیانوو هیئانه وه بو ریبازی چه وتیان!!

ئه مه ش حاله تیکی زور ناباش و خراپه كه توشی نه فس و دل و دوروونی مروؤف ده بیئت، نیتر به رنامه ی پاك و بیگه رد سوودی نابی بوی و به هیچ به لگه یه كیش بروا ناكات!!

هه ر بو قورئان به نارهبازی ده برینه وه پرسیار دهكات: ﴿أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى﴾ هه گه ر مروؤف هه موو ئاوات و خواسته كانی دیته دی؟ .. هه رچی حه زی لی دهكات ده بیئت هه قیقته و (واقع) ! بیگومان هه رگیز وایه . چونکه حه ق حه قه و (واقع) یش (واقع) ه ئارهزووه كانی نه فس و دهروون ناتوانن کاریگه رییان له سه ر گوړینی راستیه كان هه بیئت، به لكو ئه وه ئارهزووپه رستی یه مروؤف گو مپرا دهكات، وه به ئاواتی بی سه روبه ر له ناوی ده بات.. چونکه مروؤف زور له وه لاوازتره كه

سروشتی شتهکان بگۆریت، چونکه هه مووشت به دهست خوی گه ورهیه و هه
 ئه و زانه ده توانی سروشتی شتهکان بگۆریت .. هه موو گۆرانکارییه که به دهست
 په روه ردگاری مه زنه له م جیهان و له و جیهان چۆنی بویت ئاراسته ی دهکات:

﴿ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿١٥﴾ ﴾ بیرمان نه چیت که له م ئایه ته دائه و جیهانی پئیش ئه م
 جیهان ناو بردووه . بۆ ریکخستنی سه روای ئایه ته که له لایه که وه ، هه روه ها بۆ
 بیرخستنه وه ی ئه وه ی که ئه و جیهان گرنگتره له م جیهان ، هه روه کو سروشتی
 قورئان که هه میشه واتا و مه به ست له گه ل شیوازی دارشتنی ئایه ته کاند
 ها وئا هه نگ دهکات، به بی ئه وه ی هه یچ ناریکیه که بۆ هه یچ لایه کیان دروست بکات!
 ئه مه ش هه روه که هه موو ئه و شتانه ی که ده ستکاری خوا وه ندی زانا و دانان،
 چونکه ئه و زاته هه موو گه ردوون و بونه وه ری به جوانی دروست کردووه ،
 هه مویشی ها وئا هه نگ له گه ل ئه و ئه رکه دا که پئیسپیر دراوه !!

که واته کاتی هه مووشت له م جیهان و له و جیهان به دهست خوی گه وره بیته ئیتر
 خه و خه یالی ها وه لگه ری که گوایه فریشتهکان شه فاعهت و تکایان بۆ ده که ن
 لای خوی گه وره ئاواتیکی پوچ و بی بنه مایه ، هه روه ها با وه پریان و بووه که
 بویه ئه و بتانه ده په رستن تا له خوی گه وره نزیکیان بکه نه وه .. بیگومان ئه وه ش
 هه ر بیرو با وه ریکی پوچه .. چونکه ئه و فریشتانه به بی مؤله تی خوی گه وره هه یچ
 جوړه شه فاعهت و تکایه که ناکه ن :

﴿ وَكَرَّمْنَاكَ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُعْنِي سَفْعُهُمْ سَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَرِضَىٰ ﴿١٦﴾ ﴾

(٢٦) ژماره یه کی زۆر فریشته هه ن که تکا و پارانه وه یان بۆ خه لکی ناکام و بی

سوده ، مهگەر خوای گهوره خوئی مؤلّهت بدات بو ئه و کهسانه ی که شایسته ن و ئه و زاته ش پازی بیّت که تکا کاره که تکا بکات بو هندی که س که ویستی خوای گه وره ی له سه ره .

هه ر بویه بهرو بیانو به لگه یان له بناغه دا پوچه له ، ههروه کو له ته فسیری ئایه ته کانی پیئشوودا باسکرا ، چونکه ده بی عه قیده و بیرو باوه پ هیه ج جو ره مژمۆلی و گری کویره یه کی تییدا نه بیّت ، چونکه هه مووشت و هه موو کاریک له و جیهان و له م جیهان به ده ست خوای گه وره یه ، ئاوات و هیوا و ئاره زوو ه کانی مروّف ناتوانی حه ق و (واقع) بگوړیّت ، شه فاعه ت و تکا کارییش به بی مؤلّه ت و ره زامه ندی خوای گه وره نا کریت ، هه مووشت له کوّتاییدا ؛ وه له هه ردوو جیهاندا به ده ست ئه و زاته یه ، ده بی هه ر فه رمان به رداری ئه و بین و چاوه پئی لوتف و فه زل و به خششه کانی ئه و بین .

جا کاتی که باسه که ده گاته ئه و سنوره ی که بیرو باوه پری شیرک و هاوه لگه ری پی ریسوا ده بیّت ، ئه وانه ی باوه پریان به قیامه ت نیه ته واو شه رمه زار ده بن ، به تایبه ت چونکه شه ریک و هاوه ل بو خوای گه وره به ریار ده دن و بوونی کچان بو خوا به ره و ده زانن و فریشته کان به کچ ناوزه د ده که ن !

دوای ئه مانه گو تار ئاراسته ی پیغه مبه ر (ﷺ) ده کات ، تا پشتگوویان بخات و گرنگییان پیینه دات ، وه هه وئه ی ئه و خوایه یان بکات که چاک و خراب به ته واوه تی ده ناسی ، پاداشتی باوه پردار ده داته وه و توّله ش له گو مپرا ده سیئی ، چاوپۆشی له و گونا هانه ده کات که خاوه نه که یان سوور و به رده وام نیبن له سه ری ، ئه و زاته ته واو ناگایه به نیه ت و نه یینی یه کان ، چونکه ئه و

به دیهینه ری مروّقه، له هه موو شتیکیان شاره زایه، ناگاداری هه موو قوئاغه کانی
ژیانیا نه :

﴿ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَا يُرِدُ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۗ ﴿٣٠﴾ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَىٰ ۗ ﴿٣١﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ اسْتَوُوا بِمَا عملُوا
وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ ۗ ﴿٣٢﴾ الَّذِينَ يَجْتَبُونَ كَثِيرَ الْإِنْتِمَاءِ وَالْفَوْحِشِ إِلَّا أَلَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ ۗ
هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُرْكَوْا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ
اتَّقَىٰ ۗ ﴿٣٣﴾ ﴾

(٢٩) جا كه واته تووش ئه ی محمد ﷺ ، ئه ی ئیماندار ، گو ی مه ده به و كه سه ی
كه یاخی بووه له یادو بهرنامه ی ئیمه (وه به هیچ به لگه و ئایه تیک برپوا ناکات)
به لکو مه به سستی ته نها ژیا نی ئه م دنیا ته مه ن کورته یه (ئاینده ی خو ی فه رامووش
ده کات) .

(٣٠) ئه وانه هه رئه وه نده تیگه یشتنیان له راستیه کان هه یه و هه ر ئه وه نده ی لی
ده زانن ، جا له راستیدا هه ر پهروه ردگاری تو یه كه زانیاری وزانستی بی
سنوره و ناگاداره له وه ی كه کی له ریبازی ئه و زاته لایداوه و گو مراهه ، وه کییش
ریبازی هیدایهت و دینداری و خواناسی گرتوته بهر .

(٣١) هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا هه یه ، هه ر خوای گه وره خو ی
خاوه نیانه (ئه م ئاده میزاده ی دروستکرده و ، سه رپشکی کردوه ، به ئازادی
ده توانی هه ر ریگه و ریبازو دینیك كه بیه ویئ هه لبرئیریت ، پاشان هه ر ئه و
خوایه قیامه تیش بهرپا ده کات) تا پاداشتی ئه وانه ی كه گونا هو تاوان ده کهن و

باوه‌ریان نه‌بووه به گویره‌ی بیرو باوه‌رو کرده‌وه‌کانیان بداته‌وه ، هه‌روه‌ها به باشت‌ترین شیوه پاداشتی نه‌وانه‌ش بداته‌وه که چاکه و چاکه‌کاریان کردوه .

(۳۲) جا نه‌وانه‌ی که له گونا‌هه گه‌وره‌و کرداره ناپه‌سه‌نده‌کان خو‌یان به دور ده‌گرن ، جگه له ورده گونا‌هان ، به نیسه‌بت نه‌وانه‌وه په‌روه‌دگاری تو نه‌ی محمد ﷺ ، نه‌ی ئیمان‌دار، چاوپوشی و لی‌بوردنی زور فراوانه ، چونکه نه‌و زاته چاکتان ده‌ناسیت هه‌ر له‌و کاته‌وه که ئیوه‌ی له خاکی زه‌وی به‌دییه‌ناوه و پاشان کردونی به کورپه‌له له سکی دایکتاندا (له هه‌مو قونا‌غه‌کاندا ناگای لی‌تان بووه‌و هیچ شتیکی لی په‌نهان نه‌بووه ، جا ئیتر به‌رده‌وام هه‌ولبدن بو چاکه‌و چاکه‌کاری ، چاکه‌کانتان به‌که‌م بزائن و گونا‌هو هه‌له‌کانتان به زور) نه‌که‌ن خو‌تان به چاک بزائن و باسی خو‌تان به چاکه بکه‌ن ، چونکه هه‌ر خوای گه‌وره خو‌ی ده‌زانی‌ت کی ته‌قوادارو دیندارو خواناسه .

* * *

سه‌ره‌تا فه‌رمان ده‌دا به پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) که پرووی پی‌روزی وه‌رچه‌رخینی له‌و موشریکانه‌ی که باس کران له‌م سوره‌ته‌دا، نه‌وانه‌ی رو‌چوون له خورافات‌داو هه‌ز به باسی خوای گه‌وره ناکه‌ن و باوه‌ریان به‌و جیهانی‌ش نیه، مه‌به‌ستیان ته‌نها ده‌ستکه‌وته‌کانی دنیا‌یه.. شایانی باسه ئه‌م فه‌رمانه رووده‌کاته هه‌موو موسلمانیک که گوینه‌دان به‌و جو‌ره که‌سانه‌ی که هه‌ز به باسی زاتی خوا ناکه‌ن و باوه‌ریان به‌و زاته نیه، هه‌موو ئاوات و مه‌به‌ستیان ته‌نها ژییانی دنیا‌یه، باوه‌ریان به قیامه‌ت و نه‌و جیهان مؤله‌قه‌و حسابی بو ناکه‌ن، وا بیرده‌که‌نه‌وه که سه‌ره‌تا و

کو تایی مروؤ هه ر ئه مه یه که له دنیا دا بو یان پیش دیت و ئامانجیکی تر له بوونیا ندا نیه!!

ئیتر بهرنامه ی ژیا نیان له سه ر ئه و بنه مایه ریکده خه ن و ویزدان و دهروونی خو یان داده مالن له به روا بوون به خوا یه ک که هه مووش ت ریکده خات، دو ات ریش لیپرسی نه وه یان له گه ل ده کات، دوای ئه م گه شته سنورداره ی له سه ر زهوی به که یدا ده یکه ن.

جا سه یر له وه دایه که له م سه رده مه ی ئیمه شدا ماده په رستان بیرو با وه ریکی له و شیوا زه یان هه یه و - خو شیان به پیشکه و توو خو زو رو شنیر ده زانن!! - بیگومان ئه و که سه ی با وه پی به خوای گه وره و ئه و جیهان هه یه ناتوانی خو ی سه رگه رم بکات به وان هه وه که پشت ده که نه با وه پبوون به خوای گه وره و چه مکه کانی تری ئیمان، کاتی زی پینی خو ی له گه ل ئه واندا به زایه نادات .. چونکه هه رلایه ک بهرنامه ی خو ی هه یه بو ژیا نی دنیا و هه رگیز له ه یچ شتی کدا به یه ک ناگه ن، نه له نه خشه ریگا، نه له ه یچ خالی کدا، چونکه هه رچی پیوه ره کانی ژیا ن هه یه ، هه رچی به ها و ئامانجه کانی هه یه، جیا وازن له بیرو بو چوونی هه ر لایه کیاندا، بو یه ناتوانن له ژیا نی دنیا دا به ته وا وه تی هاو کاری به کتر بن، یا خود چالاکی هاو بهش له هه موو بواری کدا ئه نجام بدن، چونکه جیا وازی به کی سه ره کیان هه یه له بو چوونیان ده رباره ی به ها کانی ژیا ن و ئامانج و بهرنامه ی چالاکی تیا یدا ..

جا چونکه هاو کاری و به شداری ئه سته مه، ئیتر گرنگیدان به گرنگه کانی ئه وانیش سنوردار ده بییت ..

له پراستیدا ئیماندار کاتی خوئی بهزایه دهدات کاتی گرنگی بهو جوړه کهسانه دهدات که حهز به باسی خوای گهوره ناکهن، هه موو ئاواتیشیان تهنها ژیانی دنیایه، چونکه ئهوکات ئیماندار تواناکانی که بهخششی خوای پهروردگار له جیگه ی خویدا بهکار نابات.

مه بهستیکی تریش ههیه له گوئی نه دان بهو خه لکه بی دینه، ئه ویش ئه وهیه که کارو کرده وهی ئه وانه به پوچ و بی نرخ بزانی، ئه وانه ی که برویان به خوای گهوره نیه و تهنها دنیا یان دهویت. له پریکدا یاخود له چرکه ساتیکدا مایه پوچ و دست به تال دهن. هه رچه نده خاوه نی پله و پایه و پاره و سامان بن ئه وانه له حه قیقه ته وه دوورن و لییان په نه انه، دهرکی ناکهن، له پشتی به ربه سته کانه ون، به ربه سته کانی ژیانی دنیا .. هه ر ئه وه نده ش عه قلیان بر دهکات !!

ئه وه ش ئاستیکی نزم و بی نرخه، با گهوره و گرنگیش بیته به رچاو، هه ر سنورداره، با گشتگیریش خوئی بنوینی، گومراکه ره با واده رخت که گرنگ و رینمونیکاره .

له پراستیدا ئه و که سه ی که به دل و گیان هه ست و نه ست و هزریه وه ئاوا خوئی قه تیش دهکات، ئه وه دیاره که شاره زای هیچ شتیکی به هادار نیه .

چونکه هه ر به ته ماشا کردنیکی ساده ، جیهانیکی گهوره و شکو دار خوئی دهنوینی که خوئی دروستکاری خوئی نیه، هه ر بوونی بهم شیوه یه بیروکه ی (صدفه) و ریکه وت پوچ دهکاته وه، ئاشکرایه که به هه وانته و بی ئامانج دروست نه کراوه، کاریکی بی هوده یه گه ر مروقه ته نها بو ئه م ژیانه دروست کراییت و به نه مانی کو تایی به هه موو شتیکی بیته !!

له راستیدا زانینی حه قیقته تی ئەم گهر دوونه له هەر لایه کیه وه به سه بۆ باوه پهینان به زاتی دروستکار، ههروهها زامنه بۆ باوه پهینان به و جیهان، چونکه به و کاره بی سه روبه رهی له دروستکاری مهزن ، پهروهردگاری داهینه ر دوور دهخریته وه ، که ئەم گهر دوونه گه وره و مهزن و فراوانه ی به دی هیناوه .

هه ر بۆیه ده بی زۆر گو ی نه دهین به وه ی که پشت ده کات له بهرنامه ی خوای گه وره و یادی ئەو زاته ناکات و ته نها مه به ستی ژیا نی دنیا یه ، ئەو پشت کردن و گو ی نه دانه بۆ ئەوه یه که خۆ ماندو نه که ین له گه ل ئەو جو ره که سانه دا چونکه شایسته نین، ئەو که سه ی ئەوه نده بیرکردنه وه ی ته سک بی ت شایانی گرنگی پیدان نیه، ئی مه ئەم فهرمانه خوایی یه ده بی ئەنجام بدهین، نه ک وه کو جوله که - خوا په نامان بات - بل یین : گو ی بیست بووین به لام یاخی ده بین و ئەنجامی نادهین . ﴿ ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى ﴾ (٣٠)

چونکه خوای گه وره گو مپراکان ده ناسی، بۆیه نایه و ی پیغه مبه ره که ی و شوینکه و تووانی خویان به و خه لکه سه رگه ردانه وه خه ریک بکه ن، یان هاو پیه تیان بکه ن، یا خود گرنگیان پیبده ن ، - به تایبه ته که بۆمان ده رکه وت که ناخیان ره شه و به هیچ به لگه یه ک قونا عه ت ناکه ن، مه گه ر ئەوه نده ی که ببیته (حج ه) ت له قیامه تدا پیی ده مگوت بکرین -

ههروهها ناب ی بخله تیین به و زانسته روکه شه گو مپراسازو ناته وا وه یان که له سنوری ژیا نی دنیا تی نا په ری ت، وه بو ته کو سپ له نیوان تی گه یشتنی مرو قو راستی یه پوخته کاند ا، جا ئەوه ی له راستی شته کان تی بگات ئەوه په لکی شی

دهكات بۆلای ئیمانی دامهزراو به خوای گهوره، بهو جیهان ، وه له چه سپاندنی به دنیا و زه مین گیری و ئەم ژیا نه کورت و سنورداری ده رباز ده کات .

سهیر له وه دایه ئەو زانست و زانیاری یه ی که بئ دین و گومراکان پییگه یشتون له بهرچاوی خه لکی ساده و هاوشیوهیان، ئەوانه ی دلایان داخستوه و ههست به نهینی و دهستی قودرته ی خوایی ناکه ن، زۆر شتیکی گهوره و مهزنه و کاریگه ریشی هه یه له سه ر گۆره پانی ژیا نی دنیا، جا ئەو دهستلآت و پییشکه وتنه یان له سیفه تی گومرایی و سه رگه ردانی و نه فامی نایانپاریژیّت، چونکه ئەو په یوهندی یه ی که هه یه له نیوان ئەم بونه وه ره و دروستکاریدا ، ههروه ها په یوهندی نیوان کارو کرده وه ی مروّڤو پاداشته کهیدا، ئەم دوو حه قیقه ته پیویستن بۆ هه موو زانستیکی دروست، گه ر وانه بی زانسته کان تو یکلن و کاریگه ربیا ن له سه ر ژیا نی مروّڤ نابیّت و به ره و ئاستیکی بالآ نایبه ن، چونکه نرخ ی هه ر زانستیک په یوهسته به کاریگه ربی له سه ر دل و دهروون و ویزدانی مروّڤو چه نده له کردار و رهفتاریدا رهنگ ده داته وه .. گه ر وانه بیّت ئەوه ته نها ئامیره کان پییش ده که ون، به لام خه لکه که له زه لکاودا گیر ده خون ، به راستی ئەو زانسته به لایه که ئامیره کان له سایهیدا پییش ده که ون له سه ر حسابی پۆخل کردنی روّح و رهوشتی خه لک و کو مه لگه !!

کاتی مروّڤ ههست ده کات به دیهینه ربکی هه یه؛ ئەویش و ئەم گهردوونهشی به یاسایه کی گشتگیرو هاونا ههنگ و ریک و پیک؛ بۆ خزمه تی ئەم دروست کردوه، ههست و نهستی بهرانبه ر ژیا ن دهگۆرپیت ، بهرانبه ر ئەوانه ی که ده ژین له دهورو بهریدا، بهرانبه ر ئەو شتانه ی که دهوری داوه، له گیاندارو گیا و دارو بی گیان و ... تد .

ئەو کات هەست دەکات کە بوونی لەسەر گۆرەپانی ژیان شتیکی بەنرخ و بەھادارە و ئامانجی گشتگیرو بڵند و گەرەمی لە پشتەوہیە، چونکە بوونی مروۆق پەیوەستە بە گەردوونەوہ، ئەوکات هەست دەکات کە زۆر گەرەترە لەم بوونەیی دنیاى بۆ ماوہی چەند روژیک - یاخود ئەوپەری چەند سالیکە - لەسەر گۆرەپانی ژیان، وە لە خیزانەکەشی کە لە چەند کەسیک پیک دین، وە لە قەوم و گەلەکەیی، لە نیشتمان و ولاتەکەیی، لە چین و تووێژەکەیی زۆر گەرەترە و فراوانترە، ئەو چین و تووێژەیی کە ماددەپەرستان دەھۆل و زورنابە دەوردا لیدەدەن، چونکە ئیمان و باوەرەکەیی زۆر بەرزتر و بڵند تر و بەنرخترە لە ھەموو ئەو شتانەیی کە خەلکی نەشارەزاو تینەگەیشتنوو لەدین گرنگی پیدەدەن!!

ھەر و ھا ئەو ھەستەیی کە مروۆق بەھۆی ئیمانئەوہ بۆی دروست دەبیت کە خواوەندی بەدیھینەر لەو جیھان لیبسینەوہی لەگەڵ دەکات و پاداشتی لەسەر بنەمای ئیمان و کردەوہکانی دەداتەوہ ئەو ھەستە کاریگەریی لەسەر بیروبووچوون و پیوہرو ئامانج و ھاندەرەکانی دەبیت، ھەرچی ھەلسوکەوت و کردار و رەفتاریەتی دەیخاتە چوارچیوہیەکەوہ بە شیوازیک کە بەردەوام لە دل و دەروون و ناخیدا حساب بۆ چارەنووسی خوئی بکات، بیگومان ئەو ھەست کردنەیی ھیزو توانای پیدەبەخشیت و ھەول دەدات تویشووی چاکی زۆر بیت - چاکەکانی بەکەم دەزانیت و بەردەوام لە خەمی زۆر کردنیاندایە، گوناھەکانی بە زۆر دەزانیت و بەردەوام لە خەمی کەم کردنەوہیاندایە!! -

چونكى رزگار بوون، يان تياچوونى پەيوەستە بە بىدارى يەكەى و كارىگەرىي
 لەسەر نىيەت و كردهوكانى. ئەوسا مروقت دەتوانى دەستەلاتى ھەبىت بەسەر
 خۇيدا، چونكى چاودىرى بىدارە ! لىپرسىنەوھى كۆتايى لەوئى چاوپرى دەكات.
 لەلايەكى ترەوہ دۇنيايە كاتى كە خىرو چاكە ئەنجان دەدات، دلى خۇشە چونكى
 سەرکەوتنى بەدەست ھىناوہ، ھەتا ئەگەر لە دنيادا ھەندى جار شكستى
 خواردى، ئەو ھەر ئەركى سەرشانى ئەوھىيە كە پشتىوانى لەخىر بكات و خەبات
 لە پىناويدا ئەنجام بدات، چونكى بەلايەوہ چونىكە گەر لەدنيادا شكست يان
 سەرکەوتنى بەدەست ھىنا، چونكى پاداشتى كۆتايى لەوييە و لەو جىھانە !!

بەراستى ئيمان و باوہر بە خوى گەرەوبەو جىھان دۇزىكى گەرە و گرنگە،
 بابەتلىكى بنەرەتى و سەرەكى يە لە ژيانى مروقتا، پىويستى يەكى زور گرنگترە
 لە خواردن و خواردنەوہ و پۆشاك، مروقت بوونى بەمەوہ بەستراوہ، گەر وانەبىت
 ئەوہ دەبىتە ئازەللىك لەو ئازەلانە - ئازەل ھەتا درندەكانىشيان زور زىانبەخش
 نىن، بەلام ئەو مروقتەى كە خوانەناس بىت حساب بۇ قىامەت ناكات و دەبىتە
 ئازەللىكى درندە كە لە پىناو ئارەزووكانىدا ياخود ئامانجە پوچەكانىدا
 مليۇنەھا كەس تياچى باكى نىە - !!

جا كاتى كە پىوہرو ئامانج مەبەستەكان جياواز دەبن، ھەموو ئەو جياوازيانە
 رەنگ دەدەنەوہ لە ژياندا، ئىتر بوار نامىنى بۇ بەشدارى و ئەرىنى دىگەرەن، يان
 ئەنجامى مامەلە، ياخود ناسىنى يەكترو پىكەوہ ژيان ..

ھەر بۇيە ئەستەمە كە پەيوەندى و دۇستايەتى و مامەلە و ھاوكارى و كرىن و
 فروشتن و خەمخورى بۇ يەكترو دروست بىئى لەنىوان كەسىكدا كە ئيمان و باوہرى

به خوا هه بیټ له گه ل که سیځدا که پشتی له و زاته کرد بیټ و هه موو ئاواتی
ژیانی دنیا بیټ، هر شتیکی تر که ده گوتری له و بواره دا بی سوود و بی که لکه و
له گه ل فرمانی خوادا یه کناگر نه وه که فرمانی داوه:

﴿ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَا يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۗ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَىٰ ﴿٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا
وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ ﴿٣١﴾ ﴾

(٢٩) جا که واته توش نهی محمد ﷺ، نهی ئیماندار، گوی مه ده به و که سهی
که یاخی بووه له یادو بهرنامهی ئیمه (وه به هیچ به لگه و نایه تیک برپا ناکات)
به لکو مه به سستی ته نها ژیانی ئه م دنیا ته مه ن کورته یه (نایندهی خوئی فه راموش
ده کات).

(٣٠) نه وانه هر نه وه نده تیگه یشتنیان له راستیه کان هه یه و هر نه وه ندهی لی
ده زانن، جا له راستیدا هر پهروه دگاری تو یه که زانیاری وزانستی بی
سنوره و ناگاداره له وهی که کی له ریبازی نه و زاته لایداوه و گومرایه، وه کیش
ریبازی هیدایهت و دینداری و خواناسی گرتوته بهر.

(٣١) هرچی له ناسمانه کان و هرچی له زه ویدا هه یه، هر خوی گه وره خوئی
خاوه نیانه (ئهم ئاده میزادهی دروست کرده و، سه پریشکی کرده و، به نازادی
ده توانی هر ریگه و ریبازو دینی که بیه ویت هه لبرئیت، پاشان هر نه و
خوایه قیامه تیش بهرپا ده کات) تا پاداشتی نه وانهی که گوناوه تاوان ده کن و
باوه ریان نه بووه به گویرهی بیرو باوه رو کرده و کانیان بداته وه، هه روه ها به

باشترین شیوه پاداشتی نه وانهش بداته وه که چاکه و چاکه کاری و چاکه سازیان کردوه.

بیگومان نه مهی که خوی گه وره خاوه نی هه موو ناسمانه کان و زهوی و هه رچی نه و شتانه یه که له سه ریان و له ناویاندا هه یه ، پالپشتیکی به هیزه بو نه وهی که دوز و بابه تی قیامت و نه وجیهان نرخ و کاریگه ری خوی هه بیّت، هه ر نه ویش توانای پاداشت دانه وهی هه یه ، چونکه له تایبه تمه ندیه کانی خویه تی، خاوه نی هوکاره کانیه تی، بیگومان نه و خاوه نداریه تیه توانای به خشینی پاداشتی تیرو ته واوی هه یه له سه ر بنه مای دادپه روه ری، تا تو له له خراپکاران و تاوانباران بکاته وه له سه ر بنه مای کارو کرده وه کانیان، هه روه ها پاداشتی چاکه خوازانیس به چاکه بداته وه.

پاشان سنوری هه لسوکه وتی نه و چاکه خوازانه باس ده کات ، که به چاکه پاداشتیان ده داته وه:

﴿ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَيْبَ وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى ﴾ (۳۲)

(۳۲) جا نه وانهی که له گونا هه گه وره و کرداره ناپه سه نده کان خویان به دور ده گرن ، جگه له ورده گونا هان ، به نیسبه ت نه وانه وه په روه ردگاری تو نه ی محمد ﷺ ، نه ی ئیماندار، چاوپوشی و لیبوردنی زور فراوانه ، چونکه نه و زاته چاکتان ده ناسیّت هه ر له و کاته وه که نیوهی له خاکی زهوی به دیهیناوه و پاشان کردونی به کوپه له له سکی دایکتاندا (له هه مو قوناغه کاندا ناگای لیتان بووه و

ھیچ شتیکی لی پنهان نه بووه ، جا ئیتر به ردهوام هه ولبدن بو چاکه و چاکه کاری ، چاکه کانتان به کهم بزنان و گوناوه هه له کانتان به زور نه کهن خوٲان به چاک بزنان و باسی خوٲان به چاکه بکهن ، چونکه هر خوی گه وره خوی ده زانیٲ کی ته قوادارو دیندارو خواناسه .

گوناوه گه وره کان بریتین له تاوانه خراب و ناپوخته کان (لم) یش گوناوه ورده کانه ، هه ندیکی تریش ده لئین مه به ست گوناوه گه وره کانه ، به لام ته وبه ی راسته قینه یان له سهر کراوه و تاوانباره که جاریکی تر نه گه پراوه ته وه سه ری ..

- سید به رحمت بی ده لئیت - ئیمه ئه م رایه ی دواییمان لا په سنده چونکه له گه ل ئه م به شه ی ئایه ته که دا دئته وه که ده فه رمویٲ ﴿إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ﴾ ، که ئامازه یه بو فراوانبوونی لیخرشبوونی په روه ردگار که وا درده که ویٲ - له غه فله تیگدا ، یان له قوناغیکی بی دینی و نه شاره زاییدا ، که سیگ گوناوه تاوانی گه وره ی ئه نجام دابی ، پاشان ته وبه یه کی راسته قینه و په شیمانیه کی ته واری بو دروست بووبیٲ که دئته وه یادی ته زو به گیانیدا بیٲ و ئه سرین له دیده ی بباریٲ ، ئه وسا ئه و جوړه که سانه ده چنه ریزی چاکه خوازانه وه ، چونکه چاکه خوازن که سانیکن که دووره په ریزن له گوناوه تاوان مه گهر که سانیکیان که لییان قه و مابیٲ و پاشان به زوی ته وبه یان کردبیٲ ، نه که به ردهوام و سوور بووبن له سه ری ههر وه کو ئه و ئایه تانه ی له سورته ی (آل عمران) دا باسی ئه و جوړه حاله تانه ی کردووه که ته وبه کاران ده خاته ریزی پاریزکارو چاکه خوازانه وه :

﴿ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَنُظُمِ الْكَنَظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرَ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُهم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهم وَجَنَّةٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَيَعْمَ أَعْرَابُ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٦﴾ ﴾

(۱۳۳) ئەى ئيمانداران پيشپركى بكنه و په له بكنه ن بو دهسته بهر كردنى ليخوشبوونى په روهردگار تان و بههشتيك كه پانتاييه كهى ئاسمانه كان و زهوى گرتووه ته وه (دواهمين كهس كه خواى گه وره بههشتى پيده به خشيت بههشته كهى دوو نه و ندهو سى نه و ندهى دونيايه !! داخو نه وانهى له سه ره تا وه ده چن بههشته كه يان چهنده فراوان بيت ، نه ستيرهى واهيه مليونيك و ۱۰ مليون زياتر يش له گوى زهوى گه وره ترو زه به لاج تره ، بي جگه له دورى يه كه يان كه به مليونه ها سالى روناكى مه زهنده ده كريت مولك و دهست لآت و دروستكراوانى په روهردگار سنورى نيه و بو چوونى ئيمه كوله و كوله له ئاستيدا جا نه و بههشته ئاماده كراوه بو پاريزكاران ، بو خواناسان بو دينداران ، پيغه مبه ر ﷺ فه رمويه تى : ئيمانداران مه نزلگاي هه نديك ده بينن وهك چون نه ستيرهى گهش ده بينن له دوره وه ، هاوه لان فه رمويه تى نه پيغه مبه رى خوا : رهنگه نه وانه مه نزلگاي ئيغه مبه ران بن ، فه رمويه تى : نه خير ، به لكو نه وانه مه نزلگاي كه سانيكن كه باوه ريان به خوا و پيغه مبه رى خوا بووه و پابه ندى فه رمانه كانيان بوون) .

(۱۳۴) ئەو بەختە وەرەنە كەسانىكىن لە خوشى وناخۇشىدا لەگرانى و ھەرزانىدا مال و سامانىيان دەبەخشن ، رىق و كىنەى خۇيان دەخۇنەو و خۇگرن ، لە خەلكى خوش دەبن و لىبوردەن ، بىگومان خۇاى گەورەو مېھرەبان ئەو جۆرە چاكە كار و چاكە خوازەنەى خوش دەوئەت ..

(۱۳۵) ئەو ئىماندارانەش كە گوناھ يان تاوانىك ئەنجام دەدەن دژى كەسانى تر ، يان گوناھو ستەمىك دەكەن لە خۇيان و گوناھىك ئەنجام دەدەن كە پەيوەندى بە خودى خۇيانەو ھەيە ، پاشان خۇاى گەورە و دەستەلاتى ، سزاو تۆلەى ، دىتەو ە يادىيان ، ئەوكات بە كول و بە دل تەوبە دەكەن و داواى لىخۇش بوون دەكەن و (ئەسرىنى پەشىمانى دەپرئىن) جا كى ھەيە لە گوناھان خوش بىت جگە لە خۇاى بەخشنەو لىبوردە ؟ ! ئەو سا ئىتر ئەو جۆرە كەسانە بەتەواوى دەستبەردارى ئەو گوناھە دەبن و ھەركات ھەستىيان كرد نەفسى سەركەشىيان خەرىكە توشى ھەلە و گوناھىيان دەكاتەو ە ، ئەوان خىرا دادەچلەكىن و تەوبەكەيان دىتەو ە ياد و لەھەموو جۆرە گوناھىك دوور دەكەونەو ە .

(۱۳۶) ئائەو جۆرە كەسانە ، ئەو تەوبەكارە راستانە ، پاداشتىيان لای پەرودەگارىانە: سەرەتا لىخۇشبوونە و پاشان باخەكانى ئەو بەھەشتەيە كە جۇگەو روبر بەنىو باخەكانىدا دەروات ، ھاپرى لەگەل ژيانى نەمرى و نەبرا و ھەمىشەيىدا ، بىگومان ئەو بەھرىشەش پاداشتى زۆر چاك و بەنرخى كۇششكاران و ئىماندارەكاراكانە . (چونكە ديارە دواى تەوبەكەيان لە خەمى ئاينى خوا و بەدەست ھىنانى رەزامەندى پەرودەگاردا دەبن ، ھەولەدەن كە خۇاى مېھرەبان لىيان نەپەنجىت) .

که ئاشکرایه به لینی ئەو بهههشتهی پیداون که پانتاییه که ی بهقهدهر
ئاسمانه کان و زهوی یه!!

- جا له م سهردهمه دا هندی له فراوانی ئاسمان و ژماره ی گهله ئهستییره کان
دهرکه وتوو که دورییان به خیرایی روناکی دهپیوری !! -

جا ئەم حالته لیخوشبوونه نزیکتر و لهبارتره که له تهفسیری (لم) دا بکریت،
چونکه گونجاوه لهگه ل فراوانی و سۆزو میهری خوای گه ورده دا ، وه فراوانی
لیخوشبوون و چاوپوشییه کانیدا..

کوئایی ئایه تهکش که پاداشتی مروّ دهدریته وه به ناخوشی یان خوشی،
په یوهسته به زانیاری فراوانی خوای گه وره به رانبهر حهقیقهتی ناخ و ئەو
گۆرانا نهی که به سه ر خه لکیدا دیت له سه رجه م قوئاغه کانی ژیاناندا چونکه
دهفه رمویت :

﴿ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَيْكَ وَرِيعَ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ

الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أِحْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى ﴿٣٢﴾

ئەوه زانست و زانیاری خوای گه وره یه - نه یسه پاندوو به سه رماندا - چونکه
خوایه و ده مانناسی، ئیمه زانیاریمان ده باره ی ئەو پیشهاتانه ی بو مان پیش
دین نیه، به لام ئەو زاته ی دروستی کردوین زانیاری ته وای هه یه نه ک به ئیمه،
به لکو به سه رجه م دروستکراوانی، هه روه ها له و کاته شه وه که له خاکی زهوی
دروستی کردوین و له جیهانی شاراو وه په نهاندا بووین، له دواتریش که بوینه ته
کوړپه له له سکی دایکماندا و به روناکی ئاشنا نه بووین .. له راستیدا زانای

راست و دروست ده بی و ابییت، پیش روودان و پیشهاتنی شتهکان زانستی
هه بییت، پیش کارو کردهوهکان سروشتی شتهکان بزانییت - ئەمهش هه به خوای
گه وره و زانا و دانا ده کرییت -

جا زاتییک سروشتی زانیاری و زانستی ئاوا بییت، ئەوه کاریکی نابهجی یه و
رهفتاریکی ناباشه که مروؤ خوی هه لکیشی و باسی خوی بکات، له کاتییدا ئەو
زاته چاک حه قیقه تی ده ناسییت! یا خود ستایشی خوی بکات و بلی: من ئەمه م و
من ئەوهم، چونکه خوای گه وره قه ده غه ی خو هه لکیشان و ستایشی مروؤقی
کردوو هه دربارهی خودی خوی .

دیاره خوای گه وره پیویستی به وه نیه که خوتانی پیبناسینن، یان
کارو کردهوهکانی بو باس بکه ن، چونکه ئەو زانستی و زانیاری ته وای به
دروستکراوانی هه یه، پیوه رو ته رازووی وردی هه یه، پاداشتی له سه ر بنا غه ی
دادپه روهی پرپارداوه، فرمانی یه کلاکه ره وه یه، هه مووشت بو لای ئەو زاته
ده گه ریته وه .

* * *

پاشان به شی کو تایی سوره ته که دییت، به شی وازیکی ته وای و رییک و پییک و
سه دایه کی ته وای کاریگه ر، له شی وازی به شی یه که مدا، بنچینهکانی عه قیده
دوو پات ده کاته وه، هه ره کو چون ئیبراهیم خاوه نی بیروبا وه ری پاک و بیگه رد
خوای گه وره ی ده ناسی و ناساندی به خه لکی، ویست و ئیراده ی کاریگه ری ئەو
زاته یان بو باس ده کات له سه ر ژیان و هه ل سوکه وتیان یه که له وای یه که به

شیوازیك كه ناخ و ویژدانیان بهه ژینی و به توندی رایوه شیینی .. هه تا دهگاته
 کو تایی له کاتیگدا که ههسته کان دهله رزن بهوپه پری ههستیاری یه وه، نومیده به
 ده م داخوازی پهروه ردگار یانه وه بچن :

﴿ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ﴿٣٣﴾ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ﴿٣٤﴾ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يَبْتَأْ بِمَا فِي
 صُحُفٍ مُّوسَى ﴿٣٦﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴿٣٧﴾ أَلَا نَزَرْنَا نازِرًا وَزُرْنَاهُ نازِرًا ﴿٣٨﴾ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴿٣٩﴾
 وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يَرَى ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوَّلَى ﴿٤١﴾ وَأَنْ إِلَيْكَ الْمُنْتَهَى ﴿٤٢﴾ وَأَنْتَهُ هُوَ
 أَضْحَكَ وَأَبْكَى ﴿٤٣﴾ وَأَنْتَهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾ وَأَنْتَهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٤٥﴾ مِنْ نَفْثَةٍ إِذَا تَمَنَّى ﴿٤٦﴾ وَأَنْ
 عَلَيْهِ النَّشَاءَ الْأُخْرَى ﴿٤٧﴾ وَأَنْتَهُ هُوَ أَغْفَى وَأَقْفَى ﴿٤٨﴾ وَأَنْتَهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى ﴿٤٩﴾ وَأَنْتَهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى ﴿٥٠﴾
 وَثَمُودًا فَمَا أَبْقَى ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ إِيْتِهِمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْفَى ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى ﴿٥٣﴾ فَغَشَّهَا مَا غَشَّى ﴿٥٤﴾
 فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَى ﴿٥٥﴾ هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذِيرِ الْأُولَى ﴿٥٦﴾ أَرَأَيْتَ الْأَرْفَةَ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ
 كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ أَفَرَأَيْتَ هَذَا الْخَلْدِثَ تَعْبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

(٣٣) باشه ئایا سه رنجی ئه وه کهسه ت نه داوه که پشتی کرده دینداری و
 خواناسی و خوئی ویل و سه رگه ردان کرد (بیری نه کرده وه ، تینه فکرا ، خوئی
 گیل کرد) ...

(٣٤) که میکی له مال و سامانی به خشیی و خیرا دهستی گرته وه (ئه و جوړه
 که سانه نمونه یان له زهمانی پیغه مبه ردا ﷺ هه بووه و به درییایی زه مان له
 کومه لگه جیاوازه کان نابریت) .

- (۳۵) باشە بۆچى ئەو جۆرە كەسانە زانىارىيان دەربارەى نەيىنى و شاراۋەكان
 ھەيە؟! ئايا ھەمو شتېك دەيىنن؟!
- (۳۶) مەگەر ھەندىك لەو خەلكە ئاگادار نەكراون لەوھى كە لە كتېبەكەى موسادا
 ھاتوۋە (لە پېنمونى و ئاراستەى خېر) .
- (۳۷) يان ئەو ئىبراھىمەى كە ھەموو پەيمانەكانى بەجى ھېنا بە تەواۋى و
 نمونەى بە ئەمەكى و ۋەفادارى بوو...
- (۳۸) (جا لەو كتېبە پىرۋزانەدا ھاتوۋە): كە ھېچ كەسىكى گوناھبار كۆلى
 گوناھى كەسىكى تر ھەلناگرېت...
- (۳۹) ھەرۋەھا ھاتوۋە كە: ئادەمىزاد تەنھا ئەوھى دەست دەكەۋىت كە پېشتەر
 دەستپېشكەرى بۇ كردوھ ، چى چاندوھ ئەوھ دەدورېتەوھ .
- (۴۰) بېگومان ھەول و كۆششەكانىشى سەرجم تۆمارن بە دەنگ و پەنگەوھ
 دەيىنرېتەوھ لە قىيامەتدا ، لەۋى نېشانى خۆى و ھەركەس خۋاى گەورە بىەۋىت
 ، دەدرېت . (لەم سەردەمەدا كە ئەم ھەموو ھۆكارە سەيرو سەمەرانە بەدەستى
 ئادەمىزاد دروستكراۋە و دەكرېت ، بەئاسانى ئيماندار تېدەگات لەو ئامازە
 قورئانىانە).
- (۴۱) پاشان پاداشت دەدرېتەوھ بە تېرو تەسەلى ئەگەر دۆزەخى بېت ستمى لى
 ناكريت ، ئەگەر بەھەشتى بېت پاداشتى لە رادەى بىرو بۆچوون و
 داخۋازىيەكانى بەدەرە .
- (۴۲) لە راستىدا سەرئەنجام كۆتايى ئەم رېگوزەرە لای پەرۋەردگارت لەنگەر
 دەگرېت ، ھەموان بۆ لای ئەوزاتە دەگەرېنەوھ . (تا ئيمانداران بۆ ھەمىشە و
 ھەتا ھەتايى بچەۋىنەوھ).

(۴۳) بېگومان ھەر ئەو زاتە دياردەدى پېكەنەن و گريانى لە ئادەمىزادا بەدى ھىناوہ (كە دو دياردەدى سەرنج پراكىشەرن ئەگەر بېريان لى بکەينەوہ).

(۴۴) ھەر ھەا ئەو زاتە دياردەدى مردن و ژيانى بەدەستەو ھەر ئەو بۆ ھەمو زىندەوہرانى پېش دەھىنەيت (ئەویش شايستەى تېرامانى قولە ، كاتى دەبىنى كەسىكى مردوو ھەموو دەزگا و ئەندامانى لەشى ماون ، كەچى چاۋ نابىنى ، گوى نابىستى ، لوت بۆن ناكات ، زمان تام ناكات ، ھەستەكان لە كاركەوتون ، دەست و قاچ و سەر و مل شل و شوّلن..... ھتد).

(۴۵) ھەرئەویش دوو جوړ رەگەزى دروست كردووہ ، نېرو مېى لە ھەموو گيانداراندا بەلكو لە بى گيانەكانىشدا بەدى ھىناوہو لە ھەمو شت جوت و دوو شىۋازى جياۋازى تەواۋكارى يەكترى بەدى ھىناوہ.

(۴۶) بە تايبەت ئادەمىزادى بەدى ھىناوہ لە نوتفەيەك ، خالىكى زۆر بچوك ئەویش ئەو كاتەى كە بوارى پىتاندى بۆ پرەخسىت و لە مندالداندا خوۋى ھەلبواسىت (جا لەو خالە زۆر بچوكەدا سىفاتەكانى بۆ ماوہىي ، مادى و مەعنەوى دايك و باوك و باوو باپىران ھەموى ناخراوہ!!).

(۴۷) بېگومان ھەر بەدەست ئەو زاتەيەو ھەر لە تواناى ئەودايە كە بۆ جارى دوھەمىش زىندوى بكاتەوہ (بۆ لېپرسىنەوہ لە كارو بارى دنياى ، لە ئيمان و بىرو باوہرى ... لە لە ھتد).

(۴۸) بېگومان دەولەمەند كردن و ھەژار كردنىش ھەر بە دەست ئەو زاتەيە (ھۆكارەكانىش ھەر ئەو دەپرەخسىنەيت بۆ تاقىكردنەوہ).

(۴۹) ھەر خۇاى گەورەش ، پەرۋەردگارو بەدېھىنەرى شىعرايە (ئەستېرەيەكى زەبەلاھە ھەندىٰ لە عەرەبەكان پەرستويانە!! قەبارەكى دەئەۋەندەى قەبارەى خۆرە ، يەك مىيۇن ئەۋەندەى نىۋان زەۋى و خۆر لىمانەۋە دورە!! قەبارەى خۆرىش يەك مىيۇن و سى سەد ھەزار ئەۋەندەى قەبارەى زەۋى زىاترە !!) .

(۵۰) ھەر ئەۋ زاتە كاتى خۇى قەۋمى عادى پېشىنى لەناۋ برد (كاتىك ياخى بون و كۆلىان لە بت پەرستى و سەرکەشى و ستەم نەدا) .

(۵۱) قەۋمى (ئىئود) يىشى بە تەۋاۋى لەناۋ بردو ھىچ كام لە ياخى و بت پەرستانى نەھىشىت .

(۵۲) پېشترىش قەۋمى (نوح) ى بە تۆفان و زىيان لەناۋ برد كە لە راستىدا ئەۋان ستەمكارترۈ سەرکەش تىرىش بوون لەزۆرەى قەۋمەكانى تر .

(۵۳) ھەر ئەۋ زاتە تاۋانباران و شەپۋال پېسانى قەۋمى (لوط) يىشى ژېرەو ژوور كرد ...

(۵۴) بەجۆرىك خەشمى لى گرتن جگە لە ژېرەو ژور كردنەكە بەردبارانىك كران كە وىنەى نەبوو ، شارو شارۋچكەو دىھاتەكانى داپۆشىن .

(۵۵) جا ئىتر ئەى بى ئىمان تۆ لە كام لە نازو نىعمەتەكانى پەرۋەردگارى خۆت دوو دلېت ، بە بەخششى ئەۋى نازانېت؟! بۆ بېرناكەيتەۋە؟! بۆ تىنفاكرېت!؟

(۵۶) خەلكىنە!! دلنىابن كە ئەم پىغەمبەرەش ھۆشيار كەرەۋەو بىدار كەرەۋەيەكە ۋەكو پىغەمبەرانى پېش خۇى (لە پوى بىرو باۋەرەۋە ھەمان پەيامى پى سپېردراۋە) .

(۵۷) ئەگەر بیر بکه نه وه و تیفکرن ، بهرپاگردنی قیامهت و لیپرسینه وه تان نزیک بوته وه (نزیکه به نیسبهت تاکه تاکه مانه وه ، هەر که مردین ئەوه قیامه تیگه بو ههریه که مان ، قیامه تی گه ورهش کاتیگ بهرپابوو مروّف و اههست دهکات که چه ند سه عاتیگ پیشتەر دنیا بوو ، کوپرا ئەم قیامهت و لیپرسینه وه یه بهرپابوو؟!) ...

(۵۸) که سیش ناتوانیّت کاتی بهرپابوونی ئەو پوژره دربخات و ناشکرای بکات و بیزانیّت جگه له خوای گه وره وه به دهسته لات و بالا دهست .

(۵۹) که چی سهیره ، گه لیکتان لهم گوفتاره ، لهم راستیانه ، سه رسامن و باوه پرتان پیی نیه!!

(۶۰) قاقای پیکه نینتان دیّت و ناگرین (بو چاره نویسی رهشتان) .

(۶۱) زوربه تان هەر سه رگه رمی رابواردن و خواردن و خواردنه وه یه و مهست و چهیران و بی هوشه له ناکامه کان!!

(۶۲) (ئهی مروّفه کان ، تا فرسه ته ههولّ بدن بیداربینه وه له خهوی غه فلهت) سوژده بو خوای گه وره و جوانکارو به دیهینه رتان ببهن ، هەر ئەو زاته بیهرستن) چونکه مردن و گه رانه وه تان نزیکه) .

دیاره خوای گه وره سه رسامی خوئی له رهفتاری نامۆی ئەو که سه دهرده پری که کهم ده به خشیت و زوو دهست دهگریته وه و دهرسی له وهی هه ژار بکه ویّت له حالیکدا رهفتاری له و شیوه یه نابی له که سی باوه ردار بوه شیته وه ، چونکه - به خشین مالّ و سامان کهم ناکات - جگه له وهش ئەو جوړه که سانه خوشاره زای غه یب و داهاتوو نین، جا چوّن مروّفی ئیماندار نازانی سبهی چی به سه ر دیّت و شاره زای له نایندهش نیه، بویه ده بیّت به رده وام له به خشیندا بیّت و دهست

نه گریته وه، چونکه خه مخوری بو ئاینده و کارو کرده وه چاکه کان و وه فاداری
 یه که ی بو خوا وه ندی به دیهینه ری و ئومییدی به قبول کردنی کرده وه
 چاکه کان و لیخوشبوونی ئه و زاته له گونا هه کان، ئه و پهری ئاواتیه تی،
 ئاشکرایه که ئه م ئاینه دیرینه، سه ره تا و کو تایی پیکه وه په یوه سته، بناغه و
 پایه کان مه حکمه و دامه زرا وه، به رده وام په یامه کان پشتیوانی یه کدی ده که ن ،
 دووری کات و شوین کاری تیناکات،

راستیه کان له په یامه که ی ئیبراهیم و موسا تو مارن، ئه و ئیبراهیمه ی که ئه و پهری
 وه فا و ئه مه کداری نواند هه موو شتیکی به خشی له پیناوی په یامه که یدا به
 شیوازیکی ره ها که شایسته بوو ئه و ستایشه له لایه ن په روه ردگاریه وه بگریت،
 وه فاش له به رانه بر ده ست نوقاوی و پینه زانیه وه هاتو وه ئایه ته که به و شیوازه
 زه ق و توند هاتو وه که: که س گونا هی که س هه ئناگری ، که س باری که س سوک
 ناکات، که س ناتوانی باری سه نگینی خو ی سوک بکات، هه روه ها له قیامه تدا
 که س ناتوانی پیا وه تی بکات و کو له گونا هی که س هه لگری و باری شانی سوک
 بکات.

ئه مه ش په یامیکی تره که هه رکه س بارمته ی کارو کرده وه ی خو یه تی،
 کرده وه کان نه زیاد ده که ن ، نه که م، ژیانی دنیا ش تاکه فرسه ته که به خشرا وه
 پیی تا هه ول و کو شش بدات، کاتی که مرد فرسه ته که ی له ده ست دهر ده چی،
 هه روه کو پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی: هه رکاتی ئاده میزاد مرد، کارو
 کرده وه کان ده وه ستنی ، ته نها له سی ریگه وه نه بیّت : ((نه وه یه کی چاک و پاک

که بهردهوام نزای خیری بو بکن، خیرو چاکهیهکی بهردهوام که سوودی ههیی بو خه لکی، زانستی که خه لک دواى خوئ سوودی لی وهر بگرن))

گهر به وردی سه رنج بدهین له راستیدا نه وانه هه ریه که یان به جیا ، یا خود تیگرای هه موویان هه له کرده وهکانی خودی نه و باوه رداره خوئیه تی ..

(ابن کثیر) له ته فسیری نه م ئایه ته دا ده لیت : هه ر بوئیه پی شه و شافعی وتوئیه تی که پاداشتی خوئندن قورئان ناگات به مردوو، چونکه کرده وهی خوئ نیه ، پیغه مبه ر(ﷺ) هانی ئوممه تی نه داوه به و شیوه یه، هیچ کام له هاوه لانیش (ﷺ) کاری وایان نه کردوو، دیاره نه گهر خیری تییدا بوایه نه وان پیش ئیمه نه و کاره یان ده کرد، بوئیه له نه نجامدانی کرده وه چاکه کاندای ده بیئ پهیره وی له ده ق بکریت، به لام دو عاکردن و خیرکردن بو مردوو ان نه وه ده قی له سه ره و کاریکی په سه نده ..

بیگومان هیچ هه ول و کوشش و کارو کرده وهیه کی باش به زایه ناچیت، هیچ شتی که لای خوای گه وره ون نابیت به پیوه ره ورده کانی هه مووشته ده کیشتی و ده پیوی، هه رکه سه پاداشتی خوئ به تیرو ته وای وهر ده گریت به دوور له که م و کوری و سته م .

شایانی باسه لی ره دا به ته وای ورده که ویت که هه رکه سه بارمته ی کارو کرده وهی خوئیه تی ، شان به شانی داد په ره وری ره ها له پاداشته دا . نه وسا هه ر مروقی که نرخی مروقه بوونی خوئ ده زانیت، به تاییه ت کاتی که ده بیته که سیکی پیگه یشتوو به پررسی خوئ، کاتی ده بیته خاوه نی کارو به ره م و که سیکی به خشنده ، پاشانیش دلنیا یه له پاداشتی داد په ره ورانه، داد په ره وری

رہا کہ ئارہ زوبازی کاری تیناکات، چاوپوشی له کہم و کوری یه کانیش دهگریت، هرچه نده هموشته کان ئاشکراو دیارن و هیچ شتیئ نه زانراو پنهان نیه.

شایانی باسه هموو ریگه و ریباره کان به ناچاری لای زاتی پهروه دگارت کوتایی دیت و لهوی لهنگه دهگریت، هیچ په نایهک نیه جگه له په نای ئه و، شوین نیه جگه له و شوینئی ئه و زاته نامادهی کردوه - یاخود لیروه بو خومان ناماده مان کردوه - که یان نازو نیعمه تی رازاوه یه له بهه شتدا، یان ئاخو داخ و حسره ت و په شیمانیه له دوزه خدا، بیگومان زانینی ئه م راستی یه کاریگه ری خوی هیه له سهر بیروبوچوون و هست و نهسته کانی مروؤ ..

کاتی که به دنیا ییه وه مروؤ هست دهکات که گه پانه وه و لهنگه رگرتنی هموشته بولای خوی پهروه دگاره، هموشتیئ، همووکه سیئ، هر له سهره تای ریگه وه هست دهکات که کوتاییه که ی چون ده بیئت ناتوانی لیی رابکات، یان خوی لی دوور بخاته وه، ئه وسا ئیتر ناخی خوی و کرده وه کانی له سهر بنه ماکانی ئه و حقیقه ته داده ریژی، یاخود هیچ نه بی چهنده توانی هول ددهات، بویه هر له سهره تاوه به دل چاوی بریوته ئه و سهره نجامه !!

دوای ئه وهی ریپره وی ئایه ته کان دلی مروؤی به ره و سهره نجام و کوتایی برد، جاریکی تر هینایه وه بو ژیانی دنیا، تا ئاسه واری ویستی خوی گه وره ی له هموو قوناغیک و له هموو حاله تیئکا نیشان بدات بویه ده فره رمویت ﴿ وَأَنَّ هُوَ أَضْحَكٌ وَأَبْكٌ ﴾ بیگومان له سایه ی ئه م ئایه ته داه شتی زور خوی نومایان

دەكات، لە توپى ئەوانەشدا وئەنە سايەى كارىگەرۈ زىندو ئاشكرايە: پىكەنن و گريان، ئەم دوو دياردەيە ئاشكرايە كە ھەر خۋاى گەرە بەخشيويەتى بە مروڤقەكان، كە ھەر يەكەيان نەينى يەكن لە نەينى يەكانى پىكەتەى ئەم ئادەمىزادە، كەس نازانى لە چۈنئەتى دروست بوونيان، ۋە چۈن لەم دەزگا ئالۈزەدا روودەدەن، كە پىكەتەى دەروونى زۆر ئالۈزترە لە پىكەتەى جەستەى، زۆر جار كارىگەرەكانى دەروون و كارىگەرىي ئەندامەكانى جەستە تىكەل دەبن و كارلىك لە نىوانياندا دروست دەبىت و دەبىتە ھۋى پىكەنن، يان گريان .. ھەرۋەھا ھۆكارى پىكەنن و ھۆكارى گريانئىشى پىكەنناۋە كە بە ھۋى نەينى يە ئالۈزەكانەۋە بۆئەم شتە، يان ئەم باسە، يان ئەم نوكتەيە پىكەنن دروست دەبىت، ياخود بۆ لىقەومان و ئازارو پىشھاتىكىش دەگرى، لەوانەيە سبەى پىكەننى بىت بەۋەى كە ئەمپرۇ بۆى گرياۋە، ياخود ئەمپرۇ دەگرى بۆ ئەو حالەتەى دوينى بۆى پىدەكەنى، بى ئەۋەى شىت بووبى يان تىكچووبى، بەلكو حالەتەى دەروونى يە كە بە خىرايى گۆرانى بەسەر دىت .. ھەرۋەھا پىۋەرۈ پالئەرۈ ھۆكارو حساب كردن بۆ دەورۋەرۈ واى ئى دەكات كە لەسەر حالەتەى نەمىنئەۋە بۆيە پىدەكەنى و دەگرى، جارى وا ھەيە لە چركەساتىكدا ئەو دوو حالەتە پىش دىت بەھۋى رووداۋەكانى دەورۋەرۋە، جارى وا ھەيە ھەندىك بە شتىك پىدەكەنن، بەلام ھەندىكى تر بە ھەمان شت دەگرىن، چونكە كارىگەرىي رووداۋەكان بۆ سەر ئەوان ، ۋەك كارىگەرىيەكەى نىە بۆ سەر ئەمان!!

شتەكەش ۋەكو خۋيەتى، بەلام جارى وا ھەيە تىكەل دەبن!

به لئی؛ ئەو هەر زاتی خوایه ئەم دیار دەهی پیکه نین و گریانەهی له مروّ قدا دابین کردووه، جاری وا ههیه ئەمرو بهشتیک پیدەکه نی سبهی کاتی دەرەنجامه کهی روی تیدەکات دەست دەکات به گریان. ئاوات دەخوایێ که ئەو کارهی نه کردایه و پینه که نیایه، چونکه چهندها کهس له دنیا دا پیدەکه نن، به لام لهو جیهان زۆر ده گرین، گریانیش سوودی نیه و فریایان ناکه ویت!!

له راستیدا ئەم هه موو وینه و سایه و ههست و حاله تانه و زیاتریش لهو دهقه قورئانیه دا کو بوته وه، خووی بو ههست و نهست نومایان دهکات، بهردهوام له توویی ئەو ئایه ته دا شتی زۆر هه لده قولی و شتی زۆری لی ده خوینریته وه؛ کاتی که دەر وون ده بیته خاوهنی ئەزموونی زۆر، به تایبەت هه رکات هوکاره کانی پیکه نین و گریان نووی بوونه وه ..

به راستی ئەو هه موعجیزه یه که له تابلویه کدا له تابلو هه مه چه شنه کانی قورئاندا خووی نومایان دهکات :

﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا﴾ .. له م ئایه ته شدا وینه ی بی شو مار دیته بهرچاوو ههروه کو له سورەتی (الملك) فه رمویه تی : ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ به راستی ئەم دوو دیارده یه دوو شتی ناسراون، به تایبەت چونکه بهردهوام دوو باره ده بنه وه، له هه مان کاتدا به ته واوی شاراوه ن کاتی که که سانیک هه ولده دن له سروشت و نهینیان تی بگه ن که شاراوه یه له زیندوو هه کان ..

مردن چیه؟ ئەی ژیان چیه؟ حه قیقه ت و نهینیان چیه کاتی که له باسی دهسته واژه و شیوازیان تیده په پرن؟ چۆن ژیان پیش هاتوو کرا به بهری

زىندوۋەكاندا؟ داخۇ بىرىتى بىت لەچى؟ لەكويۇە ھات؟ چۇن خۇى كرد بەبەرى ئەم زىندەۋەراندەدا؟ چۇن رىپرەۋى ژيانى گرتە بەر بەنىسبەت ئەم ھەموو زىندەۋەرە ھەمە جۇراندەۋەر؟! ئەى مردن چىيە؟ لەكويۇە پەيدابوو؟ پىش ژيان و زىندوۋىتى لەكويى بوو؟ ئەى دواتر لەكويى دەبى؟

بەراستى ئەۋە نەينى يەكى خوايى يە لە پشتى پەردە دادراۋەكانەۋە، تەنھا و تەنھا بەدەست خواى گەۋرەيە.

چونكە ھەر ئەو زاتە دەتوانى زىندوان بمرىنى و گيان بكات بەبەرى مردوۋەكاندا، مليۇنەھا شىۋاز لە مردن و ژيان، لە چركەساتىكدا لە جىھانى سەرجم زىندوۋەكاندا بەرپا بكات .

لە يەك چركەساتدا مليارەھا زىندەۋەر دەمرىت، مليارەھاى تىرىش دىنىتە سەر گۆرەپانى ژيان و ئەم نەينى يە دەكرىت بە بەر زىندەۋەراندە؛ خويشمان نازانين چۇن ، مەگەر ھەر خواى گەۋرە خۇى بزانى .. لە ھەمان كاتدا چەندەھا دەمرن و دەبنە ھۇى سەرلەنۇى ژيان بۇ دروستكراۋانى ترا! ..

داخۇ بە درىژايى زەمان و پانتايى زەمىن چەندە لەم حالەتەنە پىشھاتبى، كاتى كە بىردەكەينەۋە لە رابوردوۋىيەكى تولانى و دوور و درىژ، كە پىش پەيدابوۋنى مروۇ لەسەر ئەم ھەسارەيە ھەبوۋە، داخۇ لەسەر ھەسارەكانى تىرىش زىندەۋەر ھەبوۋىت، لە شىۋازە جياۋازەكانى مردن و ژيانيان بەسەر ھاتبى كە ھەر بە خەيالى مروۇدا نەھاتوۋە و نەھاتبى!!

بەراستى وینەگەلىكى بى شومارو لە ژمارە نەھاتوون، كە لەم چەند وشە كورتانەدا خۇيان نواميان دەكەن، دلى مروۇ لە ناخوۋە دەھەژىنى، ئىتر خۇى بۇ ناگىرىت لەبەردەم كارىگەرىيە جۇراۋجۇرە ھەمەچەشەنەكانىدا ..

﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۗ (٤٥) مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۗ﴾

بهراستی ئەمەشیان حەقیقەتیکی زۆر گەوره و فراوانە که له هەموو چرکەساتییدا روودەدات، کهچی ئادەمیزاد بەهۆی دووبارەبوونەوهیەوه فەرامۆشی دەکات، لەراستیدا ئەم رووداوه له هەمووشت سەهرو سەمەرە ترە، کاتی که مەرۆقە بیری ئی دەکاتەوه! جۆره ئاویک دەپژیت، که یەکیکە له بەرهمە هەمەچەشنەکانی جەستە مەرۆق ، وەکو فرمیسک و ئارەق و لیک و کهچی دواى ماوهیهک که هەر مەگەر بەخوا بکری دەبیته چی؟ دەبیته مەرۆق !! که دەبیته ئەم ئادەمیزادەى که یان نییره یان می ! ئەمە چۆن روویدا، چۆن ئەم زیندەوهره سەر سۆرپهینهره پهیدا بوو که پیشتر نەبوو، گەر نەماندیا کەس بە خەیا لیدا نەدەهات !! ئەم مەرۆقه ئالۆز و پپچیدەیه لەکوئ و ، ئەو ئاوه لەکوئ که له بەشیك له نیو ملیۆنەها بەشیدا ئەم زیندەوهره ئی پهیدا بوو؟ بەشەکانی جەستەى له کویدا بوو، ئیسک و گوشت و پیستی، دەمارەکانی، مووهکانی، نینۆکەکانی، شیواز و روخسارو تایبەتمەندییەکانی؟ رهوشت و سروشت و تواناکانی؟

ئەم خانەیهی که مەگەر بە میکرو سکۆب ببینریت که مەله یان دەکرد لەنیو ملیۆنەهای وەکو خویدا، کهچی یەکیکیان بە ویستی خواى گەوره لهگەل هیلکوکه دا یەک دەگرن و تایبەتمەندی یەکانی نییر ، یان می لهو خانەیه دا لهخو دەگرن، که دواتر دەبیته کۆریه له و دەر دەکهوئیت که کام رهگەزه؟!

باشه داخوچ دل و دەر وون و هزریک له بەرانبەر ئەم حەقیقەتانە دا خوئ بو دەگیریت - بیر لهو زاته دروستکاره جوانکاره ناکاتەوه - به (صدفه) و ریکهوت

ناوزەدى دەكات !! - ياخود بلىت: ئەم شتانه ھەروا لە خۇيانەو ھەروا روودەدن!! ئەم گۆرانكارىانە لە خۇيانەو پىش دىن، ھەر لە خۇيەو ئەم نەخشە رىگايە پىادە دەبىت و روودەت!! ، ياخود خۇى بە خۇىندەوار بداتە قەلەم و بلىت: ئەم كۆرپەلە و بەچكانە ئەم نەخشە رىگايە بۇيە پىادە دەكەن چۈنكە ئەو توانايەيان تىدا دابىن كراو، تا بەردەوام نەو ھەروا نوئى بىنەو، ھەروەكو ھەموو ئەو زىندەو ھەرانەى كە ئەم توانايەيان تىدا دابىن كراو .. بىگومان ئەم راو بۇچوونانە پىويستى بە روون كەردنەو ھەيە .. باشە؛ كى ئەم توانايانەى پىبەخشيووھ ؟ كى خواست و ھەستى تىدا دابىن كەردوھ تا جۆرى خۇى پىاريزىت و بەردەوام نوئى بكاتەو، ئەى كى تواناي پىداوھ لەگەل بچوكى و لاوازىدا تا ئەو كارە بكات؟! كى نەخشەرىگاي بۇ كىشاوھ تا بەرىك و پىكى و بى لادان دروست بىت؟! كى تايبەتمەندى يەكانى جۆرى خۇى تىدا دابىن كەردوھ تا دووبارەى بكاتەو؟! باشە ئەم خواستەى چۆن بۇ دروست بوو، تا بەرژەو ھەندى خۇى لە نوئىبوونەو ھى خۇيدا بىبىنئەو؟! ئەگەر وىستىكى شارەزا و بەتوانا و زانا نەبىت كە كارى بەو كارانە ھەبىت و نەخشەرىگاي بۇ دابىرئىت؟! پاشان لە دروست بوون و پەيدا بوونى يەكەم جارەوھ كە ئاشكراو روونە و دەبىنرئىت، يەكسەر باس لە پەيدا بوونى دوھەم جارى دەكات : ﴿ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَ الْآخِرَىٰ ﴾ بىگومان دروست بوونەو ھى دوھەم جار غەيب و نەھىنى يە ، بەلام دروست بوونى يەكەم جار بەلگەيە لەسەر دروست بوونى دوھەم جار، ئەو پىش بەو ھى كە پىشھاتنى ئاسانە، چۈنكە ئەو زاتەى كە مروقى بە جووت، بە نىرو

می دروست کردووه له نوتفهیهک گهر ویستی لهسه ر بوییت، ئەوه گه شهی کردووه وسه رهنجام بۆته مروّڤ، هه ر ئەو زاته به بی گومان و دوودلی زۆر به چاکی و به ئاسانی ده توانی جاریکی تر دروستی بکاتهوه، دواي ئەوهی بۆته ئیسک و پروسکی رزیوو، چونکه ئەو ئیسک و پلوسک و روفاتانه له ئاوی رژاو که متر نین، به لکو به لگهن لهسه ر پیشهاتن و روودانی، چونکه ئەو نه خشه ریگایهی که به نهینی ناراسته ی خانهیهکی بچوکی زیندوو دهکات، لهو ریبازه دوور و دریزو سهخته دا بو ئەوهی نیړیک یان می یهک دروست بییت، خاوهنی ئەو نه خشه یه دیاره که کاریکی گرنگی بهم دروستکراوهی ههیه که له گه شتی سه رزهوی و ژبانی دنیای تیده په رییت، چونکه ته نها لیڤه کاره که ته واو نابی ، چاکه خواز پاداشتی چاکه کانی به ته واوه تی وه رناگریت، هه روه ها خراپکارو تاوانبار پاداشتی خراپکاری و تاوانه کانی به ته واوه تی وه رناگریت، به لکو ئەم نه خشه دا ریژراوه پیویستی به ژبانیکی تر هه یه تا هه موو که س مافی خو ی وه رگریت، یا خود تۆله ی لی بسه نریت.

بیگومان په یدابوونی یه که مجاری به لگه یه لهسه ر په یدابوونه وهی دوه م جاری،

هه ر بویه باسی هاتوو به و شیوه یه: ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ﴾ (٤٨)

دیاره هه ر ئەو زاته ی که مروّقی به دی هیناوه بو هه ر که س ویتسبییتی به جوړه ها شیوازی دهوله وندی بی نیازی کردووه: هه یه مال و سامانی پیبه خشیوووه، هه یه ته ندروستی، هه یه نه وهی زۆری پیداوه، هه یه نه فس به رزی و دل دهوله مندی، هه یه بیرتیژی و ژیری، هه یه دهوله مهندو دلخوشی

کردوو ه به وهی که په یوه ندی به په روه دگار یه وه زور به هیزو بته وه، که نه مه یان هیچ به خششیکې تری ناگاتې ..

هه روه ها هیه له قیامه تدا ، له به هه شتی به ریندا نه وه ندهی پی دبه خششې سه رو سامانی خوې نازانې!!

هه روه ها هه ندی کیش که نه و زاته ویستی و ابی هه ژاری ده کات و به هه ژاری تا قیده کاته وه، یا خود له قیامه تدا هه ژارو بی به شی ده کات له هه موو نازو نیعمه تیکې نه وی! خه لکیش هه موو هه ژارن و ناتاجی به خششه کانی خوای گه وره ن که له گه نجینه بی پایانه کانی رزق و روزی هه موو جوړیان پی ببه خششې، که واته هر نه و زاته یه که ده وله مهندي دبه خششې، یان هه ژاری و که م دهستی پیښ ده هیڼې، نه مه ش شتی که له و (واقع) ه هه لده قولې که ده یزانن، که دلیان له لایه تی و چاویان تی پریووه، نه مه ش بو نه وهی چا و پر نه تاکه سه رچاوه و له گه نجینه پر له به ره که ته کانی داوای پیدا ویستی یه کانیان بکن، چونکه گه نجینه کانی تر به تالڼ له به ران به ریه وه!!

﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرِی ۝۶۱﴾

(شعری) نه ستیره یه که بیست نه وه ندهی خوړ سه نگینتره، رووناکې یه که ی په نجا نه وه ندهی رووناکې خوړه، ماوهی نیوان زهوی و نه و نه ستیره یه ملیون نه وه ندهی ماوهی زهوی و خوړه، خه لکانیک هه بوون نه و نه ستیره یه یان په رستووه، خه لکانیکې تر چاودیریان کردوو و به نه ستیره یه کی گرنگیان زانیوه .. جاکاتې خوای گه وره حه قیقه ته که ی راده گه یه نیټ و پیمان ده فهرمویت که هر زاتی خوای په روه دگار و به دیه ینه ر نه سیړه ی (شعری) یه ، نه مه ش

په یوهندی به سهره تاي سوره ته که و باسی نه ستیره وه هیه، به تاي بهت کانی که له خولگه که یان ده تر ازین و به رده بنه وه، هه روه ها په یوهندی به گه شته که ی پیغه مبه روه (ﷺ) هه یه که خوی گه وره پیی کرد بو جیهانه به رزو بلنده کان ، هه روه ها بیرو باوه پری یه کخواناسی ده چه سپینی و بیرو باوه پری شیرکی پوچ و بی بنه ما راده مالیت ..

ئا به و شیوه یه نه و گه شته به نیو دل و دهر وون و ناسوکاندا کوتایی پی دیت ، تا گه شتیکی تر ده ست پیبکات به باسی خه لکانی تیا چووی رابوردو، کاتی که به هو ی پیغه مبه رانه وه بیدار کرانه وه، که چی زوریه یان پروایان نه کرد، وه کو موشریک و هاوه لگه ران له هه موو سه رده می کدا به مه رجی نیشانه ی دهسته لاتداری خوی گه وره و توانای بی سنوریه تی به سه ر یه که یه که ی نه و خه لکه دا هه می شه نومایانه .

﴿ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿٥٠﴾ وَثَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطَىٰ ﴿٥٢﴾ ﴾

﴿ وَالْمُؤَنَفَكَةَ أَهْوَىٰ ﴿٥٣﴾ فَغَشَّهَا مَا عَشَىٰ ﴿٥٤﴾ فَيَأْتِي آلَٰئِكَ نَتْمَارِي ﴿٥٥﴾ ﴾

نه م نایه تانه به خیرایی گوزهر ده کات به سه ر تیا چوونی هه ریه که له و گه ل و هو زه ناله بارانه، به شیوازی که ده چزی به هه ست و نه ستدا و وه کوئه وه ی سیخورمه ی لیدهیت!! له راستیدا نه و که سه ی قورئان دور ده کاته وه له چه ندین سوره تدا باسی قهومی عادو ثمود و نوح ی به رچاو ده که ویت، هه روه ها باسی قهومی شه پروال پیس و بوگه نی (لوط) یش که خوی گه وره ژیره و ژووری کردن و به رد بارانیشتی کردن، نه وانه به لایه کیان به سه ر هات مه گهر هه ر به سه ر نه وان هاتبی،

بیگومان له سهدای وشهکاندا کاولکاری و ویرانکاری و به لای گهوره بهدی دهکریت که هموو خه لک و شوینه واریانی ویران کردوه!!

کهواته له کام له نیعمه تهکانی خوای گهوره گومانتان هیه، مه گهر له ناوبردنی خه لکانی خراب و بی دین و سته مکارو شه پروال پیس نیعمه ت نیه که خوای گهوره جار له دوی جار زهوی لی پاک کردوته وه.. { ئومیده له م سهرده مه شدا کوردواته نی خوای گهوره دهرونی بیته جوش و سهرزهوی یه که ی پاک بکاته وه له سته مکارو بی دین و شه پروال پیس و داوین پیس و گنده له کان، چونکه ئه و خویه ههر ئه و زاته یه که سته مکارانی دیرینی له ناو برد زور به ئاسانی ده توانی سته مکارانی ئه م سهرده مه ش له ناو به رییت } ..

به لی سهره نجام خوای گهوره حه ق ده مالی به سهر به تال و ناحه قیدا و ته فرو تونای ده کات - چونکه ماوه یه که مؤلت ده دات به زالم و سته مکاران، تا ئیمانداران پیده گهن و تیده گهن - کهواته نابی گومانمان له نیعمه تی له ناو چوونی شه ر و پایه داری خیر ه بیته .. ئه مه ش گوتاری که روو به هموو کهس ، هموو خاوه ن دلیک، هموو ئه وانه ی که سهرنجی دروستکراوان ده دن، چونکه خه لکی به به لای ده زانیته ئیماندار به نیعمه تی ده زانیته !!

پاشان دوی باسی له ناوبردنی قه ومه پیشووه کان که پروایان به پیغه مبه ران و ههر شه کانیان نه کرد، دوی باسی ویست و ئیراده ی خوای گهوره و ئاسه وارهکانی له دهر وون و ئاسوکاندا، به شیوازیکی به هیزو توند ، پیش روودانی کاره ساته گه وره که ده یه ویته خه لکی بیدار بکاته وه، بویه ده فهرمویت :

﴿ هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذْرِ الْأُولَى ﴿٦٦﴾ أَزِفَتِ الْأَرْفَةُ ﴿٦٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٦٨﴾ ﴾

ئەم پیغمبەرەدی که ئیوه گومانتان له په یام و بیدارکەرەوه کانی ههیه، ئەمیش په یامه کهی ههروهک په یامه پیشووهرکان وایه ! - ئەم کوئا پیغمبەرە و - یهکیکه له نیشانه کانی نزیکبونهوهی روژی قیامت که کاتی بهریابوو هه مووشت راده مائی، چونکه پیشهاتیکی زور سهخت و دیزواره، ئەم پیغمبەرمان رهوانه کردوو که ناگادارتان بکاتهوه له نزیکبونهوهی، که مهگەر هه رخوا بزانی چ کاره ساتیکه و کهی رووده دات، مهگەر هه ره ئه و زاته بتوانی زهره و زبانی له باوهرداران دوور بخاتهوه ..

به لام له کاتی کهدا ئەومه ترسیه بهریوهیه، بیدارکەرەوهی دلسۆزیش بانگتان دهکات بو زنگاری، که چی بی باک و بی منهتن، سهرگه رمی رابواردنی خوتانن، بیدار نابنهوه، دا ناچله کین - زانستی سهردهم و دهزگای ناسای ئەمریکی پیش بینی کاره ساتی گهوره دهکات که له ئان و ساتدا بو زهوی پیش بیته و کوئایی به هه موو شتی که بینیت، به لام زوربهی خه لک بی خه م و بی باکن ..

﴿ اَمِّنْ هَذَا الْمَدِيْثَ تَعْبُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَنَضْحٰكُوْنَ وَلَا يَبْكُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَاَنْتُمْ سٰمِدُوْنَ ﴿٦١﴾ ﴾

به مه رجی ئەم باسانه زور گرنگن، ئەرکی گهوره دهخه نه سهرشان و ئەستوی خه لکی، له هه مان کاتدا ناراسته یان دهکات بهره و بهرنامه یه کی تیرو ته او .. کهواته ئەمانه له چی سه رسامن؟ به چی پیده که نن؟ له کاتی کهدا که با به ته که زور گرنگه، ئەرکه که زور سه نگینه، چونکه بهرپرسن له ژبانی دنیا یان .. ئەوه نده ناینده سهخته گریان بو ی له پیشتره .. هه ر بو یه وهک داخوازی یه که هه موو گهردوون له گه لیدا دهنگ ده داته وه هاواریک، ناراسته ی دهزگای بیستن و دل و

دهروون و ناخیان دهکات، تا فریای خویان بکهون، چونکه له سهه لیهواری
هه لیدیرن :

﴿ قَاتِبُوا لِلَّهِ وَأَعْبُدُوا ﴾ ﴿٦٢﴾

به پراستی بانگهوازو داخوازی یهکی ته کاندهره که له کۆتایی ئەم سورته داو لهه
سایه یه دا هاتوو، دواى ئەو هه موو پی شهکی یه دوورو درێژه، که دلان دینیتته
له رزه .

هه ر بویه کاتی خوئی ئیمانداران، هاوه لانی پیغه مبهه (ﷺ) فه رمان به ردار بوون
خیره به پرودا که وتن و سوژدهیان برد، سهه ر له وه دایه که موشریک و
هاوه لگه رانیش که گوئی بیستی ئەم سورته بوون، که پی ده چی پیغه مبهه (ﷺ)
به دهنگی پر له سوژو موبارهکی خویند بی تیه وه، ئەوانیش بی په روا سوژدهیان
بر دووه، له کاتی کدا که ئەوان گومانیان له (وحی)، له قورئان هه بوو، قسه یان
هه بوو له سهه ر خودا و له سهه ر پیغه مبهه که ی (ﷺ) !!

دیاره سوژده که بان به هوئی سه دای به رده وامی ئایه ته کانی قورئان و کاریگه ریی
له سهه ر دلایان؛ بویان پیش هات، به تاییه ت کاتی که له کۆتایی سورته ته که دا
فه رمان به سوژده هاتوو و پیغه مبهه ریش (ﷺ) سوژده ی بردوو، ئەوسا ئیتر
که سه خوی بۆ نه گه راو و تی کرا ناماده بووان به باوه ردار و موشریکه وه
سوژده یان بردوو، چونکه نه یان توانی به رانه ر کاریگه ریی به هیزی ئایه ته کان
خویان بۆ بگه ریت، پاشان که هاتنه وه هۆش موشریکه کان سهه ر سامبوون له
سوژده برده نه که یان .

به لَام مهخابن دواتر روايه تي زور هه ليه ستره دهر باره ي نه و پيشهاته و هو كاري سهيرو سه مراهي بو تاشراو دهروون نه خو شه كان له نه وسا و ئيس تادا ليكدانه وه ي هه ليه يان لو كردد. كه به پيو يستي نازانين باسي بكهين، روژه هلات ناسه كانيش به نه زانين يان به مه به ست قوستيانه وه!!

به لَام لاي من روونه كه مو شريكه كان سوژده يان بردو وه و بوونه هو ي گه رانه وه ي كوچبه ران له حبه شه. { چونكه هه واليان پي گه يشت كه دانيشتواني مه ككه موسلمان بوون!! } . جا لي ره دا باسي گه رانه وه ي كوچبه ران بو مه ككه و دواتر گه رانه وه يان بو حبه شه له گه ل چه نده ها كه سي تر دا ناكهين،، به كو دمه وي ت باسيك له و سوژده يه بكه م..

له راستيدا من ماويهك ليكولينه وه و به دوا داچوونم بو هو كاري نه و سوژده يه كرد له لايه ن مو شريك و ها وه لگه رانه وه، جاري وا هه بوو له دلي خو م دا دموت : رهنگه هه ر پروي نه دا بيت .. تا روژيكي له گه ل هه ندي له براي ان دا خه ريكي قسه و باس بووين، كتوپر گو ي بيستي كه سيك بووين له نزيكمانه وه سور ه تي (النجم) ي ده ورده كر ده وه، قسه كانمان بر ي و بي ده نگ بووين و گويمان بو هه لخت، قورئان خوينه كه ش به ده نكيكي كاري گه رو به جواني ده يخويند..

ورده ورده چومه ناو نه و باسانه وه كه ده يخوينده وه، ژيام له گه ل دلي محمد ﷺ كاتي كه گه شتي كرد بو جيهانه بلنده كان ..

له خزمه تيا بووم كاتي كه فريشته جو بره ئيلي بيني له شيوه ي فريشته بي دا (سلاوي لي بيت)، وه پيكه وه شه وره وي مي عراجيان كرد، ژيام له خزمه تيا له و گه شته بلند و ره ها و مه زنه دا، تا گه يشتنه (سدره المنتهي) و (جنة

المأوی) چەندە بیرکردنەوہم توانی، وہ بوچوونم بۆی چوو، چەندە ھەست و
نەستم توانی لەخۆی بگریت لە خزکەتیاندا بووم..!!

ئینجا گوئ بیستی باسی فریشتەکان بووم کہ موشریکەکان چۆنیان دەناسن،
چۆن دەیانپەرستن و کیئشەیانە دەربارەیان داخۆ نیر بن یا می؟!

ئینجا باسەکان چوو بو سەر باسی مروث و پەیدابوونی لە خاکی زەویدا دواتر
باسی پەیدابوونی کۆرپەلە لە سکی دایکاندا، ھەر وہا زانستی خوای گەورە و
گرنگی پیدانی بەم مروثە بچوک و بی دەستەلاتە ..

من موچرکە بە گیاندا دەھات بە تاییبەت دەربارە ی نہینی و شاراوہکان کہ ھەر
خوای گەورە پیی دەزانی، ھەر وہا کارو کردوہ تو مارکراوہکان کہ بی
لیپرسینەوہ و پاداشت نیہ، سەرەنجام گەرانەوہی یە کجاریی بۆلای خوای گەورە
.. ھەر وہا دیمەنی خەلکیکی بی شومار ھاتنە بەرچاوم کہ قاقا پیدەکەنین،
خەلکیکی بی شوماریش بە کول دەگریان ..

ھەر وہا دیمەنی بی شواماری مردووان و کاروانی بی شواماری زیندووہکان،
ھەر وہا دیمەنی ئەو نوتفەییە کہ لە تاریکستاندا رپروہی خۆی دەگریتە بەرو
بەرەو پییش دەچیت و ھەنگاو دەنی و وردە وردە نہینی یەکانی خۆی دەردەخات
و سەرەنجام دەبیتە کۆرپەلە یەکی نیر یا می !! .

ئینجا باسی دروستکردنەوہی مروث لەو جیھان سەرنجی راکیشام ، ھەر وہا
تیاچوونی قەومە نالە بارەکان، بە تاییبەت شەرپوال پیسو بەدەرہوشتەکان کہ چۆن
بوون بە پەند!!

سہرہ نجام گوی بیستی کوتا ناگاداری پیش کارہ سات بووم کاتی کہ ئەم
 ئایہ تانہی خویندہ وہ :

﴿ هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَى ﴿٥٦﴾ أَزِفَتِ الْأَافِقَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ ﴾

دواتر ہستہ کرد کوتا ہاوارو بیڈاری یہ ، ہہ موو گیانم ہاتہ جووش و خروش
 لہ بہر دہم ئەم کوتا ناگاداری یہ سامناکہ دا :

﴿ أَفَرَأَىٰ هَذَا الْكَلْبِ يُعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَيَضْحَكُونَ وَلَا يَكُونُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنْتُمْ سَيِّدُونَ ﴿٦١﴾ ﴾

دواتر ہہر کہ گوی بیستی کوتا نایہ ت بووم ﴿ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَعَبُدُوا ﴿٦٢﴾ ﴾

دلہ لہرزئی گہیشتہ ہہ موو ئەندامہ کانی جہستہم و بوو بہ شتیکی موجہ سہم و خووم
 بو نہگیرا ، ہہ موو گیانم ہاتہ ژان و پەشوکان ، دہستہ لاتم بہسەر خوودا نہما ، ئەسرین
 بہ خوورہم لہ دیدہم دہ ہاتہ خواری ، ہہر چہ ندہ زور ہہ ولمدا خووم بگرم^۱ .

جا کہ ئەمہ لہو کاتہ دا لہ خووم روویدا بووم دہر کہوت کہ رووداوی سوژدہ بردنی
 موشریکہ کان لہ گہل ئیمانداراندا حہ قیقہ تی ہہ یہ و روونکردنہ وہی ئاسانہ ..

ئەویش لہ توئی کاریگہریی و دہستہ لاتی ئەم قورئانہ دایہ ، چونکہ رپرہوی
 نایہ تہ کان و شیواز و دارشتنیان تہ کاندہرہ ، خو ئەمہ یہ کہ مجار نہ بوو ئەم
 سورہ تہ بخوینم ، یان گوی بیستی بم ، بہ لام ئەم جارہ ئەو کاریگہرییہی ہہ بوو لہ سہرم ،
 وہ ئەو حالہ تی بو پیش ہی نام .. ئەمہش یہ کیکہ لہ نہینی یہ کانی قورئان ..

^۱ خوینہری بہرین : کی دہلی کاتی تو ئەم چہ ندہ دپرہ دہ خوینیتہ وہ منیش لہ ژیر خاکدا نیم .. لیت
 ناشارمہ وہ مگہر خوا بزانی بہ ندہش لہ گہل . سید . ی نازیزدا چہ ندہ ئەسرینم رشت کاتی کہ
 تہرجہ مہی ئەو ہست و ئەستہ پیروزہیم دہ کرد ، منیش خووم بو نہگیرا سوژدہم برد ، ئەسرین
 سارپڑبوو لہ دیدہم تا خوا حہز بکات .. سا خوا یہ گیان ئەو ئەسرینانہ مان بخیتہ تہرازووی
 چاکہ کائمانہ وہ و بیکہیتہ قہلغان لہ ناگری دوزہخ .

له راستیدا هندی کاتی تایبته هیه؛ ئیماندار خوی بۆ ئاماده نه کردوه، به لام دهبینی ئایه تیك ، یان سوره تیك کارلیک دروست دهکات له گه ل ناخ و دل و درووندا و بهو شیوهیه کاریگه ری داده نی ، رۆح و جهسته ئاویتته ی یه کدی دهبن و ئه وه رووده دا که باسم کرد ..

دیاره حاله تیك بهو شیوهیه کاریگه ری له سه ر ئاماده بووان داناوه، کاتی که محمد (ﷺ) به دل و به کو ل و به دهنگه پر له سو ز و سازه که ی، ئه م سوره ته ی خویندو ته وه، کارلیکی ته واو له ناخیدا دروست بووه به رانبه ر ئایه ته کانی، دهنگی پیروزی کاریگه ری داناوه له سه ر هه موو گو ی بیستان، له به ر ئه وه کاتی که فه رمانی خوا ی گه وه ده فه رمو یته هه مووان گو ی بیستی دهبن .. پیغه مبه ر (ﷺ) سوژده ده بات و سه رجه م ئاماده بووان سوژده ده بن ..

له وانیه یه یه کیك بلی : تو باسی حاله تیك ده که یته که له خو ت رویداوه و ئه زموونیکه بو خو ت پیش هاتووه، له کاتی کدا که تو موسلمانیت، باوه رت به قورئان هیه و کاریگه ری تایبته تی له سه ر تو داناوه .. به لام زو ربه ی ئاماده بووانی ئه و کاته موشریک بوون و باوه ریان پیی نه بووه؟!

جا لی ره دا دوو تی بی نی گرنگه بیخه ی نه روو له به رانبه ر ئه و بو چوونه دا:

تی بی نی یه که م: بیرمان نه چیت ئه وه ی ئه و کاته قورئانی خویندوه محمدی پیغه مبه ر بووه (ﷺ) که راسته وخو له سه رچاوه که ی وه ری گرتووه، له گه لیا ژیاوه و بهو ژیاوه، ئه وه نده خو شه ویست و نازدار بووه لای کاتی گو ی بیستی که سیك بووی که له ماله وه ده وری ده کاته وه، هه نگاوه کانی هیواش کردو ته وه و له لایه کی ده رگا که وه وه ستاوه و گو ی بۆ رادی راوه تا لی بو ته وه !! به تایبته له م

سوره ته دا نه و چرکه ساتانه ی هاتوته وه یاد که له جیهانه بهرزو بلنده کاندای بریدیه سهر، له خزمهت به دیهینه ری زه مان و مه کاندای، نه و یادی گه شته که ی ده کرد له گه ل جویره نیلی نه میندای، له سهر شیوازه که ی خو ی - که ناسوی پرکردبوو - به لام من له قورئان خوینیک گوی بیستی نه م سوره ته بووم .. بیگومان جیاوازی یه که زور فراوانه .

تیبینی دوهام : نه و موشریکانه نه وه نددهش دل مردوو نه بوون که قورئان کاریگه ری نه بیته له سه ریان و موچورکه و ته زوو نه یهت به گیانیاندا، به تایبهت نه وان راسته و خو گو ی بیستی محمد (ﷺ) ده بوون، به لام عینادی و سه رسه ختی و گیلی وای لی کردبوون که ته سلیم نه بن و باوه ر نه هیئن ..

نه م دوو روداوهش شایه تن له سه ر نه وه ی که قورئان، یا خود نزی پیغه مبه ر (ﷺ) کاریگه ری هه بووه له سه ریان و پروایان پی هه بووه .. بو نمونه : روژیک (عتبه ی کوپی (أبو لهب) بریاری دا که بجیت بو خزمهت پیغه مبه ر (ﷺ) وه دلی بازار بدات به وه ی که به شیوازیکی نادرست ره خنه له خوی په روه ردگار بگریته، کاتی که چوو ، وه نه وه ی که له دلیدابوو وتی : پیغه مبه ر (ﷺ) نزی لی کردو و فهرمووی : خویه درنده یه که له درنده کانتی بو بنیره .. دواتر گه پرایه وه بولای باوکی و چی وتبوو بوی گیرایه وه، (أبو لهب) لی پیرسی : نه ی چی وت ؟ (عتبه) وتی : نزی لی کردم و وتی : خویه درنده یه که له درنده کانتی بو بنیره .. (أبو لهب) ترس چوو دلی و وتی : کوپم به خوا نزا که ی گیرایه !.

کاتی که له گه ل کارواندا کوپه که ی چوو بو سه فهر له خه لوه تگه که ی (راهب) ی لایاندا .. (راهب) که وتی : نه وه عه ره بینه بوچی هاتوون بو ئیره؟! نه م ناوه وه کو رانه مه ر شی ری لییه .. (أبو لهب) رووی کرده کاروانچیان و وتی : ئیوه ده زانن من پیریووم و مافم به سه رتانه وه هیه ، نه و کابرایهش - مه بهستی

پیغه مبهەر (ﷺ) بوو - نزیه کی له کوره کهم کردو؛ ده ترسم گیرا بویت، هه رچیتان پییه بیبهن بو خه لوه تگه که، جیگایه که له ناوه پراستا بو کوره کهم داخه ن، جیگه ی خوشتان به ده وریدا، کاتی ئه وه مان کرد - شهو - شیریک هات بوئی یه که یه که مانی کرد، پاشان بازیدا بو ناوه پراست و بوئیکی (عتبه) ی کرد، په لاماریکی داو سه ری ورد و خاش کرد.. (أبو لهب) که حاله ته که ی بینی وتی : زانیم ئه و له نزای محمد رزگاری نابیت !!

ئه وه (أبو لهب) که زور دوژمنایه تی پیغه مبه ری کرد و سوره تی (المسد) ده باره ی نازل بوو، ئاوا بپوای به پاکی و گیرابوونی نزای پیغه مبهەر (ﷺ) هه بوو رووداوی دوه مه میش که له شوینیکی تردا به دریزی باس کراوه، هه ندی روایات ده لیت (عتبه) ی کوری (ربیع) بووه و هه ندیکیش ده لین (ولید) ی کوری (مغیره) بووه کاتی پیشنیاری سه روکیه تی و سامان و کیژی ناوازه ده که ن بو پیغه مبهەر (ﷺ)، ئه ویش دوا ی لیبوونه و هیان (۱۲) ئایه تی سه ره تای سوره تی (فصلت) ده خوینیته وه تا ده گاته : ﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَتُمُودَ ۚ ﴾ ..

کابرا داده چله کی و ده ست ده نی به زاری پیغه مبه ردا و به ترسه وه ده گه ریته وه بو لایان و ده لیت : محمد درو ناکات .. ترسام سزایه کی سه خت یه خه تان بگریت !! ئا به و شیوه یه هه ندی که سیان متمانه یان به قورئان و به محمد (ﷺ) هه بووه، به لام سه ره سه ختی و خو به شت زانین ریگری لی کردوون، که واته ئه و جوړه که سانه که گوئ بیستی سوره تی (النجم) ده بن له زاری پیروزی (محمد) وه (ﷺ) دوور نیه کاریگه ری هه بوویت له سه ریان و خو یان بو نه گیرایی و له گه ل سوژده به راندا سوژده یان برد بییت ..

- به لام دواتر کوردواته نی گه راونه ته وه سه ر بای به ره ی کوئ -

